

உலகத்தமிழ்

இதழ் ககௌ (197)

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்

செப்டம்பர் 17

பகுத்தறிவுப் பேரொளி

செப்டம்பர் 15

தன்மானத் தண்ணிலவு

காதலர்ப் பிரிந்த தலைவிக்கு, ஊதையங்குளிர் "கூதிர் உருவின் கூற்றம்" போல் தோற்றுவதாக நன்னாகையார் நயம்பட உரைக்கும் குறுந்தொகைப் பாடல் எண் நூற்றுத் தொண்ணூற்று ஏழு

பயனில சொல்லாமல் நயன் விளை சொற்களே சொல்லும்

திருக்குறள் போல் வெளிவரும் உலகத்தமிழ்தழ் நூற்றுத் தொண்ணூற்று ஏழு

உள்ளடக்கம்

- 4 கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு
- 5 நூலேணி
- 6 தமிழெழுச்சி
- 7 ஈட்டி எறிதலில் நீள்புகழ் ஈட்டிய நீரஜ்!
- 8 அவ்வப்போது
- 10 தேன்துளி
- 11 சேரமன்னர் வரலாறு
- 12 ஆங்கிலம் அரும்பிய அரசும்—வாழ்வும்!
- 13 தனித்தமிழ் மாட்சி
- 14 பொன்வண்டு
- 15 நற்றிணை—ஆங்கிலம்
- 16 வண்ணத் தோட்டத்தின் வானம்பாடி!

உள்ளடக்கம்

- 17 பதிகங்களைப் படியுங்கள் !
- 19 நுயிரி !
- 20 வள்ளுவம் !
- 21 தமிழன்னை நான்மணிமாலை
- 22 Bharathan In Kamba Ramayanam
- 23 பூ மழை
- 26 எல்லாம் தமிழ் !
- 27 கணமும் திருத்திய கொள்கைக் காவலர் !
- 28 எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழே !
- 30 சொற்குவை அகரமுதலி !
- 31 இளையோர் இலக்கியப் பயிற்சிப் பாசறை !
- 33 புகழ் வணக்கம் !

இயல்-1

தமிழ் வளர்ச்சித் துறை

Chapter 1

Tamil Development Department

1.3.13. உமறுப் புலவர் விருது

தமிழ்க் காப்பியங்களில் சிறந்த காப்பியமான 'சீராப்புராணத்தை'யாத்துள்ள உமறுப்புலவரின் காவியத் தமிழ்த் தொண்டைப் போற்றி அவர்தம் கொள்கை நெறி சார்ந்து, தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பங்களித்து வரும் தமிழறிஞருக்கு இவ்விருது வழங்கப்பெறுகிறது. விருதாளருக்கு விருதுத் தொகையாக ரூ.2.00 இலட்சம், ஒரு சவரன் தங்கப்பதக்கம், தகுதியுரை, பொன்னாடை ஆகியவை வழங்கப்படுகின்றன. 2021-ஆம் ஆண்டிற்கான உமறுப்புலவர் விருது திரு.நா.மம்மது அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதுவரை 8 அறிஞர்களுக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1.3.14. ஜி.யு.போப் விருது

அயல்நாட்டு அறிஞரான ஜி.யு. போப் அவர்கள், தமிழ் மொழியைக் கற்று, திருக்குறளின் விழுமியக் கருத்தினால் ஈர்க்கப்பட்டு, அதனைத் தம் மொழியான ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்த்தும், தமிழ் மொழியின்பால் தாம் கொண்டிருந்த தீராக் காதலையும் வெளிப்படுத்திய பெருமகனாவார். அவரது தமிழ்ப் பணியைச் சிறப்பிக்கும் வகையில், அயல்நாட்டு மொழிகளில் தமிழ் இலக்கியங்களை மொழிபெயர்க்கும் சிறந்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு இவ்விருது வழங்கப்பெறுகிறது. விருதாளருக்கு விருதுத் தொகையாக ரூ.2.00 இலட்சம், ஒரு சவரன் தங்கப்பதக்கம், தகுதியுரை, பொன்னாடை ஆகியவை வழங்கப்படுகின்றன. 2021-ஆம் ஆண்டிற்கான ஜி.யு.போப் விருது திரு.அ.சு.பன்னீர்செல்வன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதுவரை 8 அறிஞர்களுக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1.3.15. இளங்கோவடிகள் விருது

இந்தியாவின் இணையிலா தேசியக் காப்பியமாக போற்றப்படும் காப்பியம் சிலப்பதிகாரமாகும். தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்து வரும் ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் முதன்மையான சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றிய இளங்கோவடிகளின் நடையையொட்டி புதிய காப்பியங்களைப் படைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்க்கு சிலப்பதிகாரத்தின் புகழை உலகெங்கும் பரவச் செய்கின்ற விதத்தில் உழைப்பைச் செலுத்தி வரும் அறிஞருக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டு வருகிறது. விருதாளருக்கு விருதுத் தொகையாக ரூ.2.00 இலட்சம், ஒரு சவரன் தங்கப்பதக்கம், தகுதியுரை, பொன்னாடை ஆகியவை வழங்கப்படுகின்றன. 2021-ஆம் ஆண்டிற்கான இளங்கோவடிகள் விருது திரு.நெலலைக் கண்ணன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதுவரை 7 அறிஞர்களுக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1.3.13 Umaru Pulavar Award

This award is presented to a Tamil scholar who contributes to Tamil literature duly following the principles and values of Umarupulavar of 'Seerapuranam' the best epic of Tamil. This award carries the cash prize of Rs.2.00 lakh, one sovereign Gold medal, citation and a shawl. Umarupulavar Award was presented to Thiru.N.Mammad for the year 2021. So far, 8 scholars have been honored with this award.

1.3.14. G.U. Pope Award

G. U. Pope, a foreign scholar, learned Tamil language, was inspired by the noble principles of Thirukkural and translated it into English language and dedicated himself for Tamil language. In recognition of his work in Tamil, the award is given to the best Tamil translator who translates Tamil literature into foreign languages. This award carries the cash prize of Rs.2.00 lakh, one sovereign Gold medal, citation and a shawl. G.U.Pope Award was presented to Thiru.A.S. Paneer Selvan for the year 2021. So far, 8 scholars have been honored with this award.

1.3.15. Elangovadigal Award

'Silappathikaram' of Ilangovadigal is an National incomparable Epic of India. Ilangovadigal award is presented to the Best Scholar who takes the merits of Tamil literature to all parts of the world following the footprints of Elangovadigal. The Epic 'Silappathikaram' is considered to be the most important of five Epics of Tamil literature. This award carries the cash prize of Rs.2.00 lakh, one sovereign Gold medal, citation and a shawl. Elangovadigal Award was presented to Thiru. Nellal Kannan for the year 2021. So far, 7 scholars have been felicitated with this award.

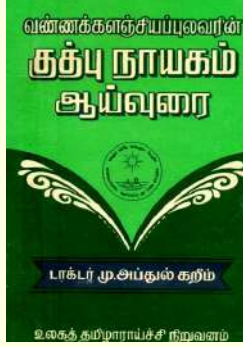
வளரும்

நூலேணி

33

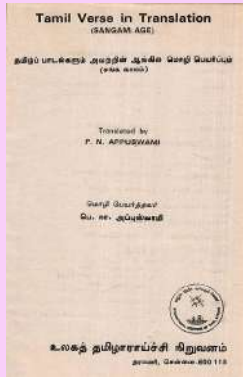
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடுகள்

நூலின் பெயர் : வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரின்
குத்பு நாயகம் ஆய்வுரை
நூலாசிரியர் : டாக்டர் மு. அப்துல் கரீம்
பதிப்பாண்டு : 1987
விலை : ரூபாய் 15/-
பக்கங்கள் : 124
வெளியீட்டு எண் : 129

நூலின் பெயர் : வாத்திய மரபு
நூலாசிரியர் : டாக்டர் அ.நா. பெருமாள் (பதி)
பதிப்பாண்டு : 1987
விலை : ரூபாய் 20 /-
பக்கங்கள் : 198
வெளியீட்டு எண் : 130

நூலின் பெயர் : **Tamil Verse in Translation
(Sangam age)**
நூலாசிரியர் : பெ. நா. அப்பசுவாமி
பதிப்பாண்டு : 1986
விலை : ரூபாய் 15/-
பக்கங்கள் : 125
வெளியீட்டு எண் : 131

நூலின் பெயர் : தமிழில் கதைப்பாடல்
நூலாசிரியர் : டாக்டர் அ.நா. பெருமாள்
பதிப்பாண்டு : 1987
விலை : ரூபாய் 25/-
பக்கங்கள் : 288
வெளியீட்டு எண் : 132

மண்ணைத் தெளிவாக்கி, நீரில் மலர்ச்சி தந்து
விண்ணை வெளியாக்கி விந்தைசெயுஞ் சோதியினைக்
காலைப் பொழுதினிலே கண்விழித்து நான்தொழுதேன்.
நாலு புறத்துமுயிர் நாதங்க ளோங்கிடவும்,
இன்பக் களியில் இயங்கும் புவிகண்டேன். ...
துன்பக் கதையின் தொடருரைப்பேன், கேளீரோ!

சாக்காடு வந்ததடி தக்கவிதம் முன்னமே
நம்பென்று நான்சொன்ன வார்த்தையெல்லாம் நம்பாமல்
வம்பு புரிந்தாய் மலையும் அதிர்ந்திடுதே
முத்தம் கொடுத்து முழுநேர மும்தொலைத்தாய்
செத்துமடி யும்போது முத்தம் ஒருகேடா?

ஈட்டி எறிதலில் நீள்புகழ் ஈட்டிய நீரஜ்!

சென்ற ஆண்டு ஒலிம்பிக்கிலும் இந்த ஆண்டு உலக சாம்பியன்ஷிப் போட்டியிலும் ஈட்டி எறிதலில் இந்திய நாட்டு நீரஜ் சோப்ரா அடைந்த வெற்றி அகிலத்தையே அதிர வைத்துள்ளது. அவர் ஈட்டி எறியும் அழகையே அறிவியலுலகம் அசந்து நோக்குகிறது. அவர் எறிவது வீர விளையாட்டு மட்டுமல்ல. எறிவது என்பதைக் கலையழகாய் உடல்மொழியில் உருவாக்கிக் காட்டுகிறார். எறிவது நடப்பதற்குத் தயார் படுத்துவது ஒரு காவியம்.

முதலில் உடலைத் திருகிக் கொள்வதும் வலது கையில் பிடித்திருக்கும் நீளமான ஜாவலினை நீட்டிய முழங்கையுடன் கை விரல்களால் பிடித்து உள்ளங்கையில் தாங்கி, உடலில் பின்புறம் வரை வலது தோளினை இழுத்துக் கொள்கிறார். கண்ணுக்குத் தெரியாத பூச்சியைத் தரையில் காலில் போட்டு நசுக்கி இருப்பது போல், மிக அழுத்தமாக இடது பாதத்தை மண்ணில் ஊன்றி, விழித்துத் தூரத்தே நோக்கித் தயாராகிறார். பின் ஓடத் தொடங்கும்போது, வில்லில் இருந்து கிளம்பும் அம்பு போல், தடைக்கோட்டைத் தாண்டி இலகுவாக ஓடி, எறியும் இடத்தை நோக்கிக் கிளம்புகிறார். பின்புறம் சென்ற வலதுகை, அதுதாங்கும் ஈட்டி உடலில் ஓட்டி, வீரமகனுக்குப் பிரியாவிடை கொடுக்குமுன் காட்டும் அன்புப் பிணைப்புடன், இணைந்து நிற்கும் சுமார் 12 நீண்ட காலடிகள் வைத்தபின், சிறு அடிகளைப் பின் வைத்து, சுமார் 6 எட்டு எடுத்து வைத்தபின், இடதுகால் தரையில் பூமி அதிர ஊன்றி நிற்கும்.

நீரஜின் உடல், தள்ளிவிடப்பட்ட கதவு பற்றுக்கோல் என்ற கீலில் தடைப்பட்டு நிற்பது போல் நிற்க, கையிலிருந்த ஜாவலின் என்ற பெரிய ஈட்டி, வானத்தை நோக்கி, இராக்கெட் வேகத்தில் பறக்கத் தொடங்கும். எறிந்த வேகத்தின் சக்தி உடலிலிருந்து தரை வரை உறுமிப்பாயும். வந்த வேகத்தில் வந்து திடீரென நின்றதால் விழாமல் இருக்க, கைகளால் பின் பக்கத்தில் உடலைத் தடுக்கும் அழகு நளிமானது.

சோப்ராவின் நம்பிக்கை எத்தகையது எனின், எறிந்தபின் ஈட்டியை நோக்குவதில்லை; அதற்கு அவசியமும் இருக்காது. ஓடிவந்த வேகத்தில் எறிந்த சக்தி முன்தள்ள உடல் தரை நோக்கி வளைவதால், பார்வையும் பூமிக்குச் சென்று வரும் மனக்கண் வெற்றிப்பார்வையை அளந்துவிட, நிச்சயமான தூரம் சென்றதை உணர்ந்து இருக்கையாலும் தூக்கிக் காட்டிப் பார்ப்பவர்களை மகிழ்விப்பார். இந்த நிகழ்ச்சி அனைத்தும் ஒரு பத்து நொடிகளே நமக்கும் இந்த உலக வெற்றி, எறிதலை ஏதோ எளிய சிறுபிள்ளை தூக்கிப் போடுவது போன்று செய்து காட்டுவது, இன்னும் ஒரு அதிசயம்.

இருபத்தைந்து வயதான சோப்ரா இந்த சக்தி இயற்கையான திறமையுடன், உழைப்பின் எதிரொலி, விடாமுயற்சி, தொடர் பயிற்சி அனைத்தும் சேர்ந்து இந்தியாவை விண்புகழ் பெற வைத்துள்ளது.

தொடக்கத்தில் நீரஜ் ஆசிய சாம்பியன்ஷிப் போட்டியில் தங்கம் வென்றபோது, 2017ஆம் ஆண்டில் 85.23 மீட்டர் எறிந்திருந்தார். அதற்குமுன், 2016இல் அவரின் 86.48 மீட்டர் சென்றிருந்த ஈட்டி புகழ் வென்றிட உதவியிருந்தது. 2018இல் ஆஸ்திரேலிய கோல்டு கோஸ்ட் மைதானத்தில், 86.47 மீட்டர் எறிந்து உலக சாதனை படைத்தார்.

தன் முயற்சியை மேலும் வலுப்படுத்தி, எறியும் திறனை மேன்மேலும் வளர்த்து, 2021 ஒலிம்பிக் டோக்கியோவில் 87.58 மீட்டர் தூரம் எறிந்து மேலும் பெரும்பெயர் பெற்றார். 2022 ஜெர்மனியில் 88.44 மீட்டர் எறிந்தவர், தொடர்ந்து செய்த பயிற்சி மூலம் 2023 ஆகஸ்டு 27ஆம் நாள், புடாபெஸ்ட்டில் உலக சாதனையாளராக 88.17 மீட்டர் எறிந்து அனைவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளார். இதுவரை எந்த இந்தியனும் 87 மீட்டர் அளவைத் தாண்டியதில்லை. நீரஜ் சோப்ராவைத் தவிர மற்ற வீரர்கள், கிஷோர் ஜேனா, மனு மற்றும் ரோகித் யாதவ் அனைவருமே 85 மீட்டர்களுக்குள் தான் இதுவரை எறிய முடிந்துள்ளது. வளியியக்க வலிமையும் புவிஈர்ப்பு எதிர்விசையையும் உணர்ந்து, உடல் உறுதியையும் உள்ள வலிமையையும் விடாமுயற்சியையும் கைவிடாமல் நீரஜ் சோப்ரா தன் திறனை ஆண்டுதோறும் இன்றும் வளர்த்து வருவது பாராட்டுக்குரியது. அவர் மனதில் எப்படியாவது 90 மீட்டர் தூரத்திற்கு மேல் எறிந்து உலக சாதனை வரிசையில் இடம்பெற வேண்டும் என முயன்று வருகிறார்.

ஜெர்மனி, செக் குடியரசு, பின்லாந்து, நார்வே, ரஷ்யா, கிரீஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த பல வீரர்கள் 90 மீட்டருக்கு மேல் எறிந்து உலக சாதனையை முன்பு ஏற்படுத்தியுள்ளனர். செக் குடியரசைச் சேர்ந்த ஜேன் செலசனி (Jan Zelezny) என்ற வீரர் 1996இல், 98.48 மீட்டர் தூரம் எறிந்து உலக சாதனை படைத்தது மட்டும் இன்றி 34 முறை 90 மீட்டர் தூரத்தைத் தாண்டி எறிந்து அதிசயிக்க வைத்துள்ளார். அத்தகைய 98 மீட்டருக்கும் அதிகமான 100 மீட்டர் சாதனை படைத்து நீரஜ் சோப்ரா, நீடுபுகழ் பெற்று, பாரதத்தைப் பார் புகழ் வைப்பார் என அவரை வாழ்த்திடுவோம்!

செவிகளை நிறைத்த சிலம்பொலியார்!

ஏறக்குறைய அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஒரு பள்ளியில் நடந்த சிலப்பதிகார விழாவுக்கு, 'சொல்லின் செல்வர்' ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை வந்திருந்தார். வரவேற்புரையாற்றிய செல்லப்பனின் செந்தமிழைக் கேட்டு அவர் மனம் குளிர்ந்தார். 'செல்லப்பன் தமிழுக்கு வாய்த்த சொல்லப்பன்; நயத்தக்க நல்லப்பன்; இன்று முதல் இவர் சிலம்பொலி செல்லப்பன்' என்றார். அன்று முதல் செல்லப்பனுக்கு 'சிலம்பொலி' என்ற பெயரே நிலைத்துவிட்டது. அதன் பிறகு, சிலம்புச்செல்வர் ம.பொ.சிவஞானமும், சிலம்பொலி செல்லப்பனும் பல மேடைகளில் ஒன்றாக முழங்கினர்.

உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு கணக்காசிரியராகத் தனது பணியைத் தொடங்கியவர். கணக்கைக் கரும்பைப் போல உடைத்துக் கற்றுத் தருவாராம். கணக்காசிரியர் தலைமையாசிரியரானார்; மாவட்டக் கல்வி அலுவலரானார். சேலம் மாவட்டம் அவரால் புகழடைந்தது.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் பதிப்புத் துறையின் இயக்குநராகவும், கூடுதல் பொறுப்பாகப் பதிவாளராகவும் (1982 - 1983), தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இயக்குநராகவும் (1983 - 1989), உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இயக்குநராகவும் (1989 - 1991) தொடர்ந்து தமிழ் வளர்க்கும் முக்கியப் பொறுப்புகளை வகித்தார் சிலம்பொலியார்.

தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இயக்குநராகப் பதவியேற்றபோது, சென்னையில் மட்டும் ஆய்வு, மொழிபெயர்ப்பு, நிர்வாகம் ஆகிய பிரிவுகளில் 3 உதவி இயக்குநர்கள் பணியாற்றிவந்தார்கள். மற்ற அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து 3 உதவி இயக்குநர்கள் மட்டுமே பணியாற்றிவந்தனர். ஆய்வுப்

பணிகள் தேங்கும் நிலை ஏற்பட்டபோது, அவரும் அப்போதைய தமிழ் வளர்ச்சி, பண்பாட்டுத் துறைச் செயலாளர் ஓளவை நடராசனும் இணைந்து எடுத்த முயற்சிகளால் சீராய்வுக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு, உதவி இயக்குநர் பணியிடங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டன. தமிழ் வளர்ச்சித் துறையில் மாவட்டம்தோறும் தமிழாய்வு அலுவலர்கள் பணிபுரியும் நிலைக்கு அவரே காரணம். அதேபோல, அனைத்து மாவட்டங்களிலும் உள்ள அனைத்து அலுவலகங்களிலும் ஆட்சிமொழியை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகத் தமிழாய்வு அலுவலர்கள் பணியமர்த்தப்பட்டனர். தமிழ் வளர்ச்சித் துறையில் ஆட்சிச் சொல்லகராதியை நடைமுறைப்படுத்தி, அயல் மொழிச் சொற்கள் பலவற்றுக்கு நல்ல தமிழ்க் கலைச் சொல்லாக்கங்கள் ஏற்பட வழிவகை செய்யப்பட்டன. இப்படி எவ்வளவோ காரியங்களை நிர்வாகத்துக்குள் செய்தார்.

திருவள்ளூர் திருநாளில் தமிழக முதல்வரின் தலைமையில் விழா எடுத்துத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கென்று செம்மார்ந்த அறிவிப்புகளை வெளியிடச்செய்த பெருமை சிலம்பொலியாருக்கு உண்டு. அவர், தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இயக்குநராக இருந்த காலங்களில், தமிழக அரசின் நிதியுதவி பெற்று நடத்தப்பெறும் அயல் மாநிலத் தமிழ்த் துறைகள், அரசு நிதியுதவியை உரிய காலத்தில் பெற்றுச் சிறப்புற இயங்கின. அதற்குச் சான்றாக, திருப்பதி வெங்கடேஸ்வரா பல்கலைக்கழகம், கல்கத்தா பல்கலைக்கழகம் முதலியவற்றைக் கூறலாம். உலகத் தமிழாய்ச்சி மாநாடுகள் அனைத்துக்கும் கருத்துச் செறிவுள்ள கண்கவரும் ஓவியங்களைக் கொண்ட மாபெரும் மாநாட்டு மலர்களை அவர் தொகுத்திருக்கிறார். இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலர் தயாரிப்பில் அவருடைய பங்களிப்பை பேரறிஞர் அண்ணா மனதாரப் பாராட்டியிருந்தார்.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி . . .

சிலம்பொலியின் முக்கியமான பங்களிப்பு பட்டிதொட்டியெங்கும் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தைத் தன்னுடைய உரைகளின் வழி தூக்கிச் சுமந்தவர் என்பதாகும். எந்தப் பொருளைப் பற்றியும் தீரத் தெளிந்து நீள் உரைகளாக ஆற்றுகிற சிறப்பு சிலம்பொலியாரின் தனிப்பெருமையாகும். அவர் உரையில் அறைகூவல், உரத்த ஆவேசம், மற்றவரைக் கிண்டலடித்தல், நயங்குறைந்த நகைச்சுவை ஆகியவை இடம்பெறாது. ஆனால், முதல் முறையாகக் கேட்போருக்கும் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் மீது காதல் உண்டாகிவிடும்படி விளக்கங்களோடும் அருமையான சான்றுகளுடன் பேசுவார். அவர் பேசும் இலக்கியத்தை ஒட்டிய திணை, அன்றைய காலகட்டத்தின் சமூகச் சூழல், வாழ்வியல் விழுமியங்கள் என்று வேறு ஒரு காலகட்டத்தை நம் கண் முன்னே கொண்டுவரும் ஆற்றல் அவருக்கு மட்டும் இருந்தது. கூடவே, தன் வாழ்க்கையின் நடப்புக்களையும், நாட்டுப்புற இலக்கிய வழக்குகளையும், தனிப் பாடல்களையும் சேர்த்துப் பேசுவார்.

சங்க இலக்கியம், சீவக சிந்தாமணி, மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம், சீறாப்புராணம், தேம்பாவணி, வைணவத் தமிழ், பாவேந்தரின் பாடல்கள், காவியங்கள், நாடகங்கள், இராவண காவியம் எனத் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆண்டுக்கணக்கில் தொடர் உரையாற்றி மங்காப் புகழ்பெற்றவர். ஓய்.எம்.சி.ஏ. அரங்கத்தில் ஐந்து இலக்கியங்களை ஆண்டுக்கணக்கில் தொடர்ப் பொழிவாற்றினார். திருச்செங்கோடு மாநகரில்,

ஐம்பதாண்டுகளாக விடுதலை வீரர் அண்ணல் காளியண்ணனுடன் இணைந்து, ஆயிரக்கணக்கான தமிழன்பர்களை அழைத்துவந்து, இயல், இசை, நாடக முத்தமிழ் விழாவாக, ஒரு மாநாடுபோல நடத்தி சிலப்பதிகாரப் புகழை நிலைநிறுத்திய பெருமை சிலம்பொலியாருக்கு உண்டு.

காப்பியம், பெருங்காப்பியம், மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை இலக்கியத் திறனாய்வு, ஆய்வு நூல், குழந்தை இலக்கியம், புதினம், சொற்பொழிவுத் தொகுப்பு, கட்டுரைத் தொகுப்பு, சிறுகதை, இலக்கியம், தன் வரலாறு ஆகிய வகைகளில் 600-க்கும் மேற்பட்ட அணிந்துரைகளை வழங்கியிருக்கிறார். எழுத்துலம் நோக்கி வரும் புதியவர்களைப் பரிவோடு அரவணைத்து அவர்கள் கொடுக்கும் நூல்களைப் படித்துத் திருத்தி, மெய்ப்பும் பார்த்து, அணிந்துரையைக் கொடுப்பது அவருடைய இயல்பு. அவரைப் பொருத்தளவில் தமிழ் நோக்கி வரும் ஒவ்வொருவரும் முதலில் அரவணைக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற நோக்கில் பெருவாழ்வு வாழ்ந்த சிலம்பொலி ஐயாவின் மக்கள் செல்வங்கள் அணி செய்யும் மலருக்கு பூச்சூடும் பெருமையினை வழங்கியதற்கு ஆயிரம் நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

வாழ்க சிலம்பொலி புகழ்!

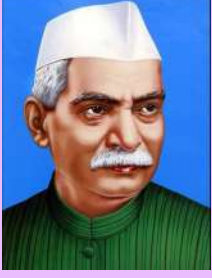
ஒளவை அருள்,

இயக்குநர்,

தமிழ் வளர்ச்சித் துறை.

தேன்துளி — 1

டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் 23.1.1950 அன்று தனது அலுவல் முறைக் கடிதத் தலைப்பில் நேருவிடம் நான் எத்தகைய ஆடை அணிய வேண்டும் என்று கேட்டு பின்வருமாறு கடிதம் அனுப்பினார்: கருப்பு அல்லது சாம்பல் நிற மேல் அங்கியுடன் சுரிதார் மற்றும் காற்சட்டையை (பைஜாமாவை) அணியுமாறு ஜெனரல் கரியப்பா எனக்கு பரிந்துரைத்துள்ளார். அதற்கு மேல் அசோக சக்கர முத்திரையுடன் கூடிய நீலம் அல்லது ஆரஞ்சு இடுப்புப்பட்டை அணிய வேண்டும் என்றும் அவர் கூறினார். இதுபோன்ற பொருண்மையில் கருத்துக் கேட்கும் இறுதி நபர் நான் தான். என்னை நீங்கள் வழிநடத்த வேண்டுமென நான் விழைகிறேன்....

திரு. நேரு அவர்களிடமிருந்து மிக அழகான பதில் வந்தது: எளிமையாக வாருங்கள், எந்த நிற இடுப்புப்பட்டையும் வேண்டாம், அசோக சக்கரமும் வேண்டாம். கருப்பு நிற மேலங்கி மற்றும் வெள்ளை நிற ஆடையில் (சுரிதார், பைஜாமா) வாருங்கள்.

தேன்துளி — 2

சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் 10 குழந்தைகளின் தந்தை மற்றும் இங்கிலாந்தின் குழந்தைகள் வரலாற்றை எழுதியவர். கலை ஆர்வம் மிகுந்த ஒரு நடிகராகவும் திகழ்ந்தவர். தனது படைப்புகளை பார்வையாளர்களுக்கு அவர் உரக்க வாசிப்பார். 14 நாவல்கள், பல்வேறு சிறுகதைகள், பத்திரிக்கைகளில் எண்ணற்ற அரசியல் மற்றும் சமூக கட்டுரைகள், பயணக் கட்டுரைகள், நாடகங்கள் மற்றும் சுயசரிதைகள் மட்டுமின்றி 1843ஆம் ஆண்டில் கிறிஸ்துமஸ் ஞானகீதங்களையும் (கரோல்) அவர் இயற்றியுள்ளார்.

இனி, இக்கோசர், வடவருமல்லர், தமிழருமல்லர் எனின், வேறு நாடுகளிலிருந்து கடல் கடந்து போந்து குடியேறியவர் என்பது பெறப்படும். வடநாட்டினின்றும் புதியராய்ப் போந்த பிறரை “வம்ப வடுகர்” என்றும், “வம்ப மோரியர்” என்றும் சான்றோர் கூறியது போல், இவர்களை “வம்பக் கோசர்” என்று கூறாமையால் இவர்கள் பன்னெடு நாட்களுக்கு முன்பே தமிழகத்திற்கு குடிபுகுந்தவர் என்பது தெளிவாம். சங்க காலத்தேயே மேலைக் கடற்கரைப் பகுதியில், யவனர் பலர் குடியேறி இருந்தனர் என்பது வரலாறு கூறும் செய்தியாகும். அவர்கட்குப்பின் இடைக்காலத்தே சோனகரும். பின்னர் ஐரோப்பியரும் வந்து சேர்ந்தனர். இவ்வாறு வந்தோருள், பாபிலோனிய நாட்டினின்றும் போந்து தென்னாட்டிற் குடியேறியவர் இக்கோசர்கள் என்று அறிகின்றோம்.

தைகிரீஸ் (Tigris) ஆற்றுக்குக் கிழக்கில் சகராசு மலைப் பகுதியில் (Zagros Mountains) வாழ்ந்த பழங்குடி மக்கட்குக் கோசர் (Kossears) என்பது பெயர். வில்வேட்டம் புரிவதே அவரது தொழில். பின்னர் அவர்கள், மலையடியில் வாழ்ந்த ஈரானியர் இனத்தைச் சேர்ந்த ஆலநாட்டுக் கிருதர் (Kurds or kruds) அனுசர் (Anshar) முதலியோருடன் கலந்து கொண்டனர். ஆயினும், அவர்கள் அனைவரையும் கிரேக்க யவனர்கள், கிசியர் (Kissians) என்றும், அவர்கள் நாட்டைக் கிசியா என்றும், அவர்களது தலைநகரைச் சூசா (Susa) என்றும் வழங்கினர். சூசா என்பது அவர்கள் மொழியில் நான்கு ஊர்கள் என்றும் நான்கு மொழிகள், என்றும் பொருள்படுமாம்.

இறுதியில், இக்கோசர்கள் (கிசியர்), மேலைக் கடற்கரையில் வந்து தங்கிய யவனரோடு உடன் போந்து துளுநாட்டுக் கடற்கரைப் பகுதியில் நிற்கும் மலை நாட்டில் தங்கி வாழ்ந்தனர். அவர்கள் வாழ்ந்த நாட்டிற் போல துளு நாட்டிலும் கால் நிலையும் மலைவளமும் பொருந்த இருந்தமையால், உடனே போந்த யவனர்கள் அவரின் நீங்கித் தங்கள்

நாட்டுக்குத் திரும்பிய போதும், இக்கோசர்கள் திரும்பச் செல்லாமல் துளு நாட்டையே தமக்கு வாழிடமாகக் கொண்டனர். ஆயினும், இயல்பாகவே, அவர்கள், தங்கள் நாட்டில் நாடோடிகளாய் வாழ்ந்ததனால், அதே முறையில் துளுநாட்டில் தங்கிய போதும், தங்கட்கெனத் தனி நாடு ஒன்றை வரைந்து கொள்ளாது, நாட்டு வேந்தர்கட்கு விற்படை மறவராய் வாழ்ந்து வருவாராயினர், கொண்கான நாட்டு வேளிர் தலைவர்களும் பாயல் மலையில் வாழ்ந்த பிட்டன் முதலிய தலைவர்களும் இக் கோசர்களைத் தமக்குப் படை மறவராகக் கொண்டிருந்தனர்.

நன்னன் கிளையினர், கொங்கு நாட்டிற் படர்ந்தபோது அவர்களோடே இக்கோசர்களும் சென்று தங்கினர். எங்குச் சென்றாலும், அங்கிருந்த வேந்தர்கட்குப் படை மறவராய் நின்று பணி செய்வதே, இவர்கள் தமக்கு உரிமைத் தொழிலாக மேற்கொண்டனர். முதுமையினும் இளமைப் பண்பு வாடாத உள்ளமும் சொன்ன சொல் பெயராத வாய்மையும் சிறப்பாகவுடையராதலால், இக் கோசரைச் சான்றோர், “ஒன்று மொழிக் கோசர்” என்று விதந்து கூறுவர். இக்கோசருட் சிலர், “இளங்கோசர்” “இளம்பல் கோசர்” என்று கூறப்படுவர். இதற்குக் காரணம் உண்டு. முன்வந்தோரை மூத்தோர் என்றும், பின் வந்தோரை இளையர் என்றும் குறிப்பது தமிழ் வழக்கு. அதனால், பின் வந்த கோசர் “இளங்கோசர்” எனப்பட்டனர். அவரும் பலர் என்பது விளங்க “இளம்பல் கோசர்” “பல்லிளங் கோசர்” எனச் சான்றோர் குறித்துள்ளனர். பொள்ளாச்சி பாலைக்காடு பகுதிகளில் வாழ்ந்த நன்னர் வழியில், நன்னனாரை (ஆனைமலையை)த் தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு நன்னன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் கோசரது படைத்துணையால் வலிமிகுந்து தனி அரசாக முயன்றான்.

வளரும்

வழக்கியல் வல்லுநர் செந்தமிழ்த்திலகம் திரு. செல்லத்தம்பி
சிறீக்கந்தராசா, இலண்டன் மாநகரம்

134

பிரித்தானியப் பேரரசினால் தத்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிய நாட்டுச் சொற்கள் Asian words acquired and adopted by the imperial language

1775 ஆம் ஆண்டுக்கும், 1783 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போரின் இறுதியில் அமெரிக்கா சுதந்திரம் பெற்றதும், பிரித்தானியப் பேரரசின் பதின்மூன்று அமெரிக்க மாகாணங்கள் பறிபோயின. பறிபோன நாடுகளை ஈடுசெய்ய எண்ணிய பிரித்தானியா, அதனது கவனத்தை ஆசியாவின் பக்கம் திருப்பியது.

1770களில் Captain James Cook என்ற ஆய்வுப்பயணக்காரர் (Explorer) அவுஸ்திரேலியாவின் கிழக்குக் கரையோரப் பகுதி களையும் நியூசிலாந்துத் தீவுகளையும் கைப்பற்றியிருந்தார். அத்துடன் தென்னாபிரிக்காவின் Cape Colony என்ற பகுதியையும் அவர் கையகப்படுத்தி வைத்திருந்தார்.

1600 ஆம் ஆண்டில் அரசுப் பேராணை (Royal Charter) ஒன்றின் மூலம் தாபிக்கப்பட்ட கிழக்கிந்தியக் கொம்பனி (East India Company) என்ற நிறுவனம், 1800 களில் இந்தியாவில் பலமான பொருளாதாரத் தளத்தையும், இராணுவப் பலத்தையும், அரசியல் பிடியையும் கொண்டிருந்தது. அவ்வாறு பலம் பெற்று நிற்பதற்கு, அந்தக் கொம்பனி சீனாவுடன் கொண்டிருந்த வணிகத் தொடர்பினால் அதற்குக் கிடைத்த வருமானம் உதவியாக இருந்தது. சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையில் தேயிலை வியாபாரமும், அபினி வியாபாரமும் பெரும் அளவில் நடைபெற்றுவந்த காலம் அது. கிழக்கிந்தியக் கொம்பனியின் சுபீட்சமான வாழ்வு பிரித்தானிய அரசுக்கு ஆசை ஊட்டிப் பொறாமை கொள்ள வைத்தது.

எனவே கதையும் 1858 ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானிய அரசாங்கம் அந்தக் கொம்பனியை அரசுடைமையாக்கி, அதன் சொத்துக்களையும் அபகரித்தது. 1600 ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட அரசுப் பேராணை பின்னர் 1813 ஆம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத்தினால் புதுப்பிக்கப்பட்டது. ஒரு நிபந்தனையின் அடிப்படையிலேயே அந்தப் பேராணை புதுப்பிக்கப்பட்டது. கிழக்கிந்தியக் கொம்பனி, இந்திய

மக்களுக்குக் கல்வி ஊட்ட வேண்டும் என்பதும், அதற்கான நிதியை ஒதுக்கவேண்டும் என்பதும் நிபந்தனைகளாக இருந்தன. அத்துடன் கிறித்தவப் பள்ளிகள் நிறுவிக் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்ப வேண்டும் என்பதும் அந்த நிபந்தனைகளின் ஒரு கூறாக இருந்தது.

பள்ளிகளை நிறுவ வேண்டும், கல்வியை ஊட்டவேண்டும் என்று பிரித்தானிய அரசாங்கம் ஆணை இட்டதைப் பெரிய பரோபகாரப் பண்பாட்டுச் சிந்தனை என்று நாம் நினைத்துவிடக் கூடாது. இந்தியர்கள் கல்வியறிவில்லாத மூடர் என்றும், சமய ஞானம் அற்றவர்கள் என்றும் அன்றைய ஆங்கிலேயர் தவறாக நினைத்ததுதான் அதற்குக் காரணம். பிரித்தானியப் பாராளுமன்றம் இந்தியாவில் பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவப்படவேண்டும் என்று விரும்பினாலும், அந்தப் பரிந்துரையை விரும்பாத பலர் கிழக்கிந்தியக் கொம்பனிக்குள் இருந்தார்கள். இந்தியரின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கும், சமக்கிருத இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், அரேபிய மொழிக்கல்வியை வளர்ப்பதற்கும் கொம்பனியாரின் பணத்தைச் செலவழிப்பதை அவர்கள் எதிர்த்தார்கள்.

கிழக்கு இந்தியக் கொம்பனியாரின் இந்த மனப்பான்மையை நினைக்கின்றபோது, இலங்கையிலே யாழ்ப்பாணத்தில் வட்டுக் கோட்டை என்ற இடத்தில் அமெரிக்கப் பாதிரிமார், 1816 ஆம் ஆண்டளவில் நிறுவிய Batticotta Seminary என்ற கல்விநிலையம் பற்றி எண்ணத் தோன்றுகிறது. கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்பு வதற்கென்றே யாழ்ப்பாணம் சென்ற அமெரிக்கப் பாதிரிமார், யாழ்ப்பாணத்தமிழரின் அறிவுக்கூர்மையைக் கண்டபோது அவர்களின் அறிவுப் பசியைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார்கள். அதன் விளைவாக வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி என்ற கல்விக் கூடத்தைத் தொடங்கினார்கள். அங்கே பலவகைப்பட்ட கல்வித் துறைகளைத் தொடங்கித் தமிழர்களைச் சகல துறைகளிலும் விற்பன்னராக்கினார்கள், மருத்துவக்கல்வியையும் வழங்கினார்கள். மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் இறங்கித் தமிழ் மொழியையும் வளர்த்தார்கள்.

வளரும்

முப்பத்தைத்து நாட்களாக மூன்று கப்பல்களையும்கொண்டு செல்கின்றார். வழிதுறை யொன்றுந் தெரியவில்லை நாற்புறமுஞ்சூழ ஒரே வெள்ளக்காடு! தேடிச் செல்லும் தேயஞ் சிறிதுந் தென்படவில்லை அம்மூன்று மரக்கலங்களும் அவருக்கு உதவியாய்ச் சென்ற ஆட்களெல்லாரும் இனி நிலத்தைக் காண்போமோ என்று ஏங்கி நம்பிக்கையிழந்தார்கள்! தம்மை அப் பெருந்தீவுக்கு இரையாக்கவே அவர் கொணர்ந்தாரென எண்ணி, எல்லாரும் அவரைத் துன்புறுத்த தொடங்கிவிட்டனர் ?

அந்நேரத்தில், எல்லை சிறிதுந் தெரியாத அப்பெருநீர்ப்பரப்பில், தமக்கு உதவியாய் வந்த துணைவர்களே நம்பிக்கையற்று மனங்கலங்கித் தம்மைத் துன்புறுத்துவராயின் அப்போது எத்தகைய நெஞ்சழுத்தம் உடையாருந் தந்நெஞ்சத் தடுமாறாதிருத்தல் எலுமோ ? ஏலாதே; ஆனாலுங், கொலம்பசுப் பெரியார் அந்நேரத்திலும் உள்ளஞ் சிறிதுந் தடுமாறிற்றிலர்! தமது கப்பலுக்கருகே கடற்பாசிகள் மிதந்து செல்வதை

அவர் உன்னிப்பாய்ப் பார்த்து, "இதோ! நாம் தேடிச்செல்லுந் தேயம் அண்மையில் வந்துவிட்டது. அஞ்சாதீர்கள்"! என்று அவர்கள் எல்லார்க்கும் ஆறுதல் மொழிந்தார்.

அவர் மொழிந்த வண்ணமே சில நாட்கள் அமெரிக்கா தேயக்கரை அம் மரக்கலங்களிற் சென்றாரெல்லார் கண்களுக்கும் புலப்படலாயிற்று! அப்பெரு நீர்ப்பரவையில் ஆழாது தப்பிய அவரெல்லாம் உவகைக் கடலும் ஆழ்ந்தனர் !

அமெரிக்காக் கரையோரங்களில் உள்ள மலைப்பாறைகளில் ஒட்டி வளர்ந்த கடற்பாசி மிதந்து வருதலைக் கண்டு, அத்தேயத்தின் அருகே தாம் வந்துவிட்டதைக் கொலம்பசுப் பெரியார் அறிந்த அறிவு, அவருடன் சென்ற ஏனைமக்கட்கு இல்லாது போயிற்றே ! இதனால், எத்துணைச் சிறிய, எளிய, புல்லிய பொருளையும் புறக்கணித்து விடாமல், அதனையும் அதன் தொடர்பையும் உற்றுநோக்கி யாராயும் அறிவுடையாரே எல்லா வகையிலுஞ் சிறந்தவராவர் என்றறிதல் வேண்டும்.

"அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்".

9. கல்வியும் ஓய்வும்

"கல்வி கற்பவர்களுக்கு இடையிடையே ஆறியிருத்தலும் ஓய்ந்திருத்தலும் பயன் தருவனவாகும். மக்களின் மனமானது. வளைக்கப்படாதவரையில் வலுவுடையதாயிருக்கும் ஒரு வில்லின் தன்மையை யொத்ததாயிருக்கின்றது என்றாலும், ஒருவன் தன் உள்ளத்தின் ஓட்டத்தை எப்போது தடுத்தாளல் வேண்டும், அல்லதனை எப்போது விடுத்தாளல் வேண்டும் என்ப

பகுத்துணர்ந்து நடக்கின்றானோ அதுதான் அவனது உணர்வுக்குச் சிறந்த தன்மையாகும்.

இருவகையிலும் ஒரு கட்டுப்பட்டு நடவாமல் மிகுமும்முரமாய் நடக்கும் ஓர் ஆண்மகனையான் அறிவேன். அவனுக்கு நடுப்பட்ட நிலைமை யென்பதொன்றில்லை. தான் செய்யுங் கல்விப்பயிற்சியை எப்போது விட்டுவைக்க வேண்டும். மறுபடி எப்பொழுது தொடங்க வேண்டுமென்னும் இராப் பொழுதினையும் ஒருங்கு சேர்த்துக் கொண்டு, தானாகவே களைத்துக் கீழ்விழும் வரையிற் தன்னை நெருக்கிப் பிழிந்தபடியாய் சிறிதும் ஓய்வொது அதனைச் செய்வன, பிறகு அதனைவிட்டு வேறுமுகமாய்த் திரும்புவானாயின், எல்லாவகையான விளையாட்டுகளிலும் அவன் ஒருவரை துறையின்றிப் புருந்து ஈடுபட்டிருப்பான். மீண்டும் அவன் நூல்களைக் கையில் எடுக்கும்படி செய்வது எளிதிற் கூடுவதன்று என்றாலும், எப்படியோ அவன் திரும்ப நூலை ஓதத் துவங்குவானாயின் அம்முயற்சியில் வரவர அழுந்தி அதனோடு உருகி ஒன்றுபட்டுப் போவான். அப்போது அவனுடைய அறிவாற்றல்கள் முற்றும் புதுக்கப்பட்டுத் தோன்றும். தன்னளவுக்கு மிஞ்சியே தான் விழைந்ததனைச் செய்திடுவான். அங்ஙனம் மட்டுப்படாது செல்லுதலால், அவனது கல்விப் பயிற்சியையும் அளவுபடுத்துதல் ஏலாது.

தனக்குள்ள அறிவாற்றல்களை எவ்வாறு ஒழுங்குபடுத்தல் வேண்டும், அவற்றை எவ்வாறு அளவுபடுத்தி நடப்பித்தல் வேண்டும் என்பதனை அவன் எட்டுணையும் அறியான்; அவனது மட்டுப்பாடா ஆற்றல் அவனுக்கே மாறாய் நின்றது. அவன் அறிவில் வல்லவானாயிருந்த தொன்றுமட்டும் அன்று; பேசுதலிலும் எழுதுதலிலும் அவனை ஒப்பாரும் மிக்காரும் எவருமேயில்லை.

எனினும் அவனது கூர்ந்த அறிவு வெளியே புலப்படுவதில்லை; அது புலப்படுவது ஒரு குற்றமாக அவனது பகுத்தறிவுக்குத் தோன்றியது; ஏனென்றால், ஒளிக்கப்பட்டதைவிட ஒளிந்திருப்பதே தீங்கு பயப்பது. அவன் தான் பேசும் மொழிகளை உழைப்பெடுத்துப் பேசுவதில்லை; கட்டாயமாக இருந்தால் அல்லாமல், அல்லது ஏதேனும் ஊதியம் வருவதாய்க் காணப்பட்டால் அல்லாமல், அவன் தான் வழக்கமாய்ப் பேசும் பெரும்பாட்டையை விட்டுப் பிசகிப்போவதில்லை.

எதனாலெனின், தான் பேசும் பொருளை விளக்குதற்குத் துணையாயினல்லது. வெறும் வளப்புக்காக உவமை உருவகங்களைக் கட்டிச்சொல்லுதல் ஆகாதென்பது அவன் கருத்து. ஒழுங்காக இருக்கவேண்டும் தொன்றனைத் திரிபு செய்தலும் பிணித்தலும் அளவுக்கு மிஞ்சி வெறிபிடித்தவர் தஞ் செய்கையே யாமென்று அவன் எண்ணினான்.

வளரும்

எட்கர் அல்லன் போ

பெ நா அப்புஸ்வாமி மொழிபெயர்த்தது

கிளையோரத்துக்காய் வந்துவிட்டாய், அந்தக்கொம்பின் நுனியிலேயே இருக்கிறாய், என்று கக்கினான் லெகிராந்து. அவன் குரல் கிட்டத்தட்ட உச்ச ஸ்தாயிக்கு ஏறிவிட்டது. இதோ ஒரு கணத்திலே நுனியோரத்துக்கு வந்துவிடுவேன். ஐயையோ ...கடவுளே ...நீதான் இந்த ஏழையைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இது என்ன இது, இந்த மரத்திலே, சரி, சரி அது என்ன சொல் என்றான் லெகிராந்து. அப்பொழுது அவன் மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை.

அது, என்னவா? அது ஒரு மனிதனுடைய தலை. ஒரு மண்டையோடு, யாரோ ஒருவர் ஒரு மனிதன் தலையை இங்கே வைத்துவிட்டார். காக்கைகள் வந்து, அதைக் கொத்தித் கொத்தித் தோலையும் தலையையும் துளிக்கூடப் பாக்கியில்லாமல் விழுங்கிவிட்டன.

மண்டை ஓடு என்று சொன்னாய், நிரம்ப சரி, அதை அந்தக் கிளையோடு எப்படிச் சேர்த்துக் காட்டியிருக்கிறது பார். அதற்குப் பிடிப்பு என்ன ? ஆம், எசமான், அதற்கு ஒரு பிடிப்பு இருக்கத்தான் வேண்டும். பார்த்துச் சொல்கிறேன், என்ன இது மிகவும் விசித்திரமாக இருக்கிறதே, சாத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த மண்டையோட்டில் ஒரு பெரிய ஆணி அடித்திருக்கிறது. அது மரத்திலிருந்து விழாமல் அந்த அணிதான் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

சரி ஜூபிடர், இப்பொழுது நான் சொல்லுகிறபடி செய், சிறிது கூடப் பிசகக் கூடாது. நான் சொல்லுகிறது கேட்கிறதா? கேட்கிறது எசமான்.

கவனி, அந்த மண்டையோட்டிலே இடது கண் எது என்று கண்டுபிடி, ஹூம், அதுவும் சரிதான், ஆனால் அதன் இடது கண்ணைக் காக்கைகள் பாக்கி வைத்திருக்கவில்லையே. உன் மடத்தனம் நாசமாய்ப் போக, உன்னுடைய வலது கை, இடது கை எது என்று தெரியுமா, உனக்கு ஆமாம் எனக்கு அது தெரியும், அது கூடவா எனக்கும் தெரியாது, நான் மரம் வெட்டுவதற்கு உபயோகிக்கிறேனே இதுதான் என் இடது கை.

அதுதான், நிரம்ப சரி, நீ நோட்டாங்கையான், உன் இடது கை எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறதோ அந்தப் பக்கத்தில் தான் உன் இடது கண்ணும் இருக்கிறது. இப்பொழுதாவது, அந்தத் தலையின் இடதுகண் எது என்று கண்டுபிடி பார்ப்போம். அதாவது அதன் இடது கண் எங்கோ இருந்ததோ அந்த இடத்தைக் கண்டுபிடி. கண்டுபிடித்துவிட்டாயா, பிறகு நெடுநேரம் தயக்கம் ஏற்பட்டது. கடைசியில் அந்தக்கிழவன் என்னைப் போலவேதானா அந்த

மண்டையோடும்? அந்தத் தலையில் இடதுகை எந்தப் பக்கமாக இருக்கிறதோ அந்தப் பக்கத்தில் தான் அதன் இடது கண்ணும் இருக்குமோ? ஆனால் மண்டையோட்டுக் கை எது? அதற்குக் கை ஒன்றும் இல்லையே, அது கிடக்கட்டும். இதோ அதன் இடது கண்ணைக் கண்டுபிடித்துவிட்டேன். இதோ இருக்கிறது அதன் இடது கண். அதை நான் என்ன செய்ய வேண்டும், என்றான்.

அந்த இடது கண் ஓட்டையின் வழியாக வண்டைத் தொங்க விடு. தொங்கும் கயிற்றை அது எட்டும் மட்டும் விடு. ஆனால் ஜாக்கிரதை. கயிற்றை விட்டுவிடாதே என்றான் லெகிராந்து.

சொன்னபடி செய்தாகிவிட்டது வில் எசமான், அந்த ஓட்டையின் வழியாக வண்டை நுழைப்பதில் கொஞ்சம் கூடக் கஷ்டம் இல்லை. அது எளிதாகவே இருக்கிறது. கீழேயிருந்த வாக்கில் இது சரிதானா, பாருங்கள்.

இந்தப்பேச்சு நடந்தபோதெல்லாம், ஜூபிடரின் உடம்பில் சிறிதுகூடக் கீழேயிருந்து தெரியவில்லை. ஆனால் அவன் தொங்கவிட்ட வண்டு மட்டும் கயிற்றின் நுனியில் தெரிந்தது. அந்தத் தறுவாயில் நாங்கள் நின்றுகொண்டிருந்த மேட்டுப் பிரதேசத்தில் மலைவாயில் விழப்போகும் மாலைச் சூரியனின் கிரணங்கள் வீசிக்கொண்டிருந்தன. சில அந்த வண்டின் மீது படவே, அது மெருகிட்ட பொன் உருண்டை போலத் தகதக வென்று சொலித்தது. அது எங்கள் கண்ணுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது.

வளரும்

நற்றிணை—148

தோழி தலைவியிடம் கூறியது

குபாலை

கள்ளம் பாளனார்

வண்ணம் நோக்கியும் மென் மொழி கூறியும்
நீ அவண் வருதல் ஆற்றாய் எனத் தாம்
தொடங்கி ஆள்வினைப் பிரிந்தோர் இன்றே
நெடுங் கயம் புரிந்த நீர் இல் நீள் இடை
செங் கால் மராஅத்து அம் புடைப் பொருந்தி
வாங்கு சிலை மறவர் வீங்கு நிலை அஞ்சாது
கல் அளைச் செறிந்த வள் உகிர்ப் பிணவின்
இன் புனிற்று இடும்பை தீர் சினம் சிறந்து
செங் கண் இரும் புலிக் கோள் வல் ஏற்றை
உயர் மருப்பு ஒருத்தல் புகர் முகம் பாயும்
அருஞ் சுரம் இறப்ப என்ப
வருந்தேன் தோழி வாய்க்க அவர் செலவே

Narrinai — 148

MAID FRIEND TELLS..

PALAI

KALAMPALANAR

Soft are you; soft you speak,
never can you roam the wild;
Lord for riches risks a route;
lurk bowmen in red madder;
in a crevice breeds a tigress multiple cubs;
for her eat, hammer-toed male
slights hunters; pounces,
slaps, in bustle, tears a tusker;
Lord is cautious and aware;
Calculates his way!
I care not; nor do you seem!
May his march merit his theme!

To Continue...

முனைவர் தேவி நாச்சியப்பன்

வண்ணத் தோட்டத்தின் வானம்பாடி !

165

குழந்தை எழுத்தாளரும் கவிஞருமான முனைவர் பூதலூர் முத்து அவர்கள் குழந்தைக் கவிஞரைப் பற்றி 12.05.2002 -ல் எழுதிய கட்டுரை. வண்ணத் தோட்டத்தின் வானம்பாடி !

குழந்தைக் கவிஞர் அவர்கள் கோகுலத்தின் கௌரவ ஆசிரியராக இருந்த காலம். குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய போட்டியில் "எல்லப்பா ரங்கம்மாள் அறக்கட்டளை"யின் பரிசீனைப் பெற்ற "வண்ணத் தோட்டத்தின் வானம்பாடிகள்" நாவலைக் குழந்தைக் கவிஞர் அவர்களின் அன்பான பரிசீலனைக்கு அனுப்பினேன். அவர் அதனைக் கோகுலத்தில் தொடர்கதையாக வெளியிட முடிவு செய்து, கோகுலம் ஆசிரியரின் அனுமதியைப் பெற்றார்.

இந்த நாவல் தொடர்கதையாக வெளியாகும் போது, ஒவ்வொரு அத்தியாயம் முடியும் போதும் விறுவிறுப்புக் குன்றாமல் அடுத்த பகுதி எப்படியிருக்கும்? என்ற ஆவலைத் தூண்டும் வண்ணம் கதை செல்ல வேண்டும். இந்த நோக்கில் நாவலை எடுத்துப் படித்தேன். நாவலை ஒரே மூச்சில் படித்து முடிக்கும்போது கிடைக்கும் மகிழ்ச்சியும் நெகிழ்ச்சியும் பரபரப்பும் விறுவிறுப்பும் பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து வெளியிடப்படும் போது குறையும் என்பது தெரிந்தது. எனவே ஒவ்வொரு அத்தியாயம் முடியும் போதும் ஒரு சஸ்பென்ஸ் அமைத்துச் செம்மைப்படுத்தினேன்.

இதற்கு எனக்கு உறுதுணையாக இருந்தது, குழந்தைக் கவிஞர் எழுதிய ஒரு நூல்! "நீலா மாலா"என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய நூல் இலக்கிய உலகிலும் தொலைக்காட்சியிலும் பெரும் புகழ் ஈட்டிய நூல். அதன் ஒவ்வொரு பகுதியின் நிறைவில் படிப்பவரின் ஆர்வத்தையும் ஆவலையும் தூண்டும் வண்ணம் ஒரு சஸ்பென்ஸ் அமைந்திருக்கும். அந்த முறையைப் பின் பற்றினேன். சிறுவர் இலக்கியம் விறுவிறுப்புக் குறையாமல் இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்போர் படிக்க வேண்டிய, கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய நூல் "நீலா மாலா".

இரண்டிரண்டு பகுதியாக இவ்வாறு செம்மை செய்து கோகுலத்துக்கு அனுப்பினேன். அதற்கான அனுமதியைக் குழந்தைக் கவிஞர் அவர்கள் எனக்கு வழங்கினார்.

தொடர்கதை சிறப்பாக வெளிவந்தது. பலருடைய பாராட்டுக்களைப் பெற்றது. 1989 பிப்ரவரி மாதம் சென்னை வந்து குழந்தைக் கவிஞரைச் சந்தித்தேன். தொடர்கதையின் நிறைவுப் பகுதி (கிளைமாக்கல்) பற்றிப் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார். இந்திரா காந்தி கொலையுண்ட நிகழ்ச்சி அப்பகுதியில் இருந்தது.

"வன்முறை பற்றிய செய்தியை எழுதி மற்றொரு வன்முறைக்கு நாம் காரணமாக இருக்கக் கூடாது. மேலும் இது குழந்தைகளுக்கான கதை. நாம் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும்." என்றவர் சில இடங்களை நீக்கி விடுமாறு கூறினார். அவர் சொன்னவாறே அப்பகுதிகளை நீக்கினேன்.

கதை, கவிதை, கட்டுரை, துணுக்கு, படம் எதுவாக இருந்தாலும் அது குழந்தைகளுக்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக, ஊக்கமளிப்பதாக, உயர்வு அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்று உறுதியாக இருந்தவர் குழந்தைக் கவிஞர் அவர்கள்.

குழந்தைக் கவிஞரோடு ஆலோசனை செய்த பின் கடிகாரத்தைக் கவனித்தேன். இரவு 9 மணி. அதன்பின் நான் புதுவை திரும்ப வேண்டும். அவர் சொன்னார்: "இந்த நேரத்தில் ஏன் புறப்பட வேண்டும்? இரவு தங்கி விட்டுக் காலையில் செல்லலாம்." என்றார். இரவு உணவும் அவருடைய இல்லத்தில். உணவுக்குப் பின் இரவு 12 மணி வரை இலக்கியம், அவருடைய கடமைகள், அவர் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பொறுப்புக்கள் பற்றி நட்புணர்வோடு பேசினார்.

அதுவே கடைசிச் சந்திப்பாக இருக்கும் என்று நான் சற்றும் எண்ணவில்லை.

குழந்தைகள் உலகம் என்ற வண்ணத் தோட்டத்தில் ஆனந்தமாகப் பாடித் திரிந்த வானம்பாடி அவர்.! எழுத்து, பத்திரிகை, இலக்கியம், பணம், செல்வாக்கு, புகழ் இவற்றையெல்லாம் தாண்டி மனித நேயமும் அன்பும் நட்புணர்வும் கொண்டு, " வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்." என்று பாடிய வள்ளலாரின் வழித்தோன்றலாக, இறுதிவரை அவர் வாழ்ந்தார். இது அவரோடு உள்ளார்ந்த முறையில் உணர்வு பூர்வமாக பழகிய ஒவ்வொரு இதயத்துக்கும் தெரியும்.

குழந்தை உலக வானம்பாடி.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

சேக்கிழார் - பெரிய புராணம்—6

திருநீலகண்டர் என்ற சிவனடியார், தன் தவறினை சுட்டிக்காட்டிய மனைவியை மதித்து நடந்ததை, சிவபெருமான் அறிந்து, அவரை ஆட்கொண்ட கதையினை அழகாக வரைந்திருப்பார்

சேக்கிழார் பெருமான். குயவர் மரபினராகிய இவர் திருநீலகண்டம் என்ற சிவனை என்றும் மறவாமல் தொழுதவர். சிவனடியார்கட்குத் திருவோடு செய்து அளிப்பதை சிறந்த தொண்டாகச் செய்தவர்.

இளமையின் மிகுதியடைந்த அவர் இன்பத்துறையில் எளியராகி, ஒரு பரத்தையை மருவியதால் இல்லத்தில் நுழைந்தபோது, அவர் மனைவி தன்னை நெருங்கவிடவில்லை.

“தீண்டுவாராயின் எம்மை திருநீலகண்டம்” என ஆணையிட அவர் திருந்த “ஏதிலார் போல நோக்கி எம்மை” என்றதனால் மற்றை மாதரார் தமையும் என்றன் மனத்திலுந் தீண்டேன்” என்றார்.

பரத்தையரோடு பழகியவரை வன்மையாகச் சாடியவர் வள்ளுவர் தான் எனக் கூறலாம். “பொதுநலத்தார் புன்நலம் தோயார் மதிநலத்தின் மாண்ட அறிவினவர். என அறிவுடையவன் வரைவின் மகளிரிடம் இன்பம் துய்க்க விழையமாட்டான் எனக் கூறியுள்ளார். கணிகையர் குல மாதவியின் ஆடலில் மயங்கி கண்ணகியை விட்டுப் பிரிந்து, பொருள் இழந்து, மீண்டுவந்து, மதுரையில் மாண்ட சிலப்பதிகாரத்தின் கதையில் பரத்தையுடன் பழகியதன் விளைவினை விளக்குவதாக அமையும். நற்றிணையில்

ஆலங்குடி வங்கனார் பாடலில் தலைவி, பரத்தமையில் பிரிந்து சென்ற தலைவனை முனிவுற்று வருந்துவதைத் தோழி கூறுவது போல எழுதியிருப்பார். “வேனில் பெருவறம் கூர்ந்த செறுவில்” எனத் தலைவியும், “முனிவில் பரத்தையை என் துறந்து அருளுவாய்!” எனக் குலப் பெண்ணிற்கு வரும் கோபம், அவளுக்கு வராது; அங்கேயே போய்

விடு” என அங்கதமாகப் பாடியிருப்பது படித்து ரசிக்கத்தக்கது. முன்னாளில் செல்வர்கட்கும் தலைமக்களுக்கும் மிகை மகளிரான பரத்தையர்க்கும் தொடர்பிருந்தமை நூல்களில் பெரிதும் குறிக்கப்படுகின்றன. பரணர் பாடலிலும் “தண்டொர ஊரன் தண்டாப் பரத்தமை புலவாய் என்றி தோழி புலக்குவென்” எனக் கூறியிருப்பதைக் காணலாம்.

எனவே, பரத்தமை பாராட்டும் பதியை மனைவியர் மதிப்பதில்லை என்பது வெள்ளிடைமலை. திருநீலகண்டரின் மனைவியின் “தீ” போன்ற ஒற்றைச் சொல் அவரின் மனதை மாற்ற, அதுமுதல் சிவனடியார்கட்குத் தொண்டு புரிவதில் முழுநேர மனிதராய் மூழ்கிப் போனார். திருவோடு செய்து தரும் குலத்தொழிலால், கும்பிடப்போகும் அடியார்களுக்கு இவர் செய்யும் பணிவிடை இறைவனின் காதுகளுக்கு எட்டியுள்ளது. அதுமட்டுமின்றி கணவன், மனைவி இருவரும் தமது பிணக்கினை அயலவர் அறியா வண்ணம் இல்லறநெறி கொண்டு, விருந்தோம்புதலை விடாது பேணி போற்றினர்.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்

செவ்விசை மாமணி திருமதி சீதை மெய்கண்டான்

சேக்கிழார் – பெரிய புராணம்

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி . . .

வயதும் போனது வடிவில் மூப்பு வந்தது. மெய்கலப்பு இல்லாமல், இல்லறத் துறவியாய் வாழும் இவர்களின் பெருமை உலகறிய வேண்டும் என உலகைக் காத்தருளும் பொருமான், உணர்ந்தார். சிவயோகியாக வந்து திருநீலகண்டரிடம் ஒரு திருவோட்டைக் கொடுத்து பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கச் சொல்லிவிட்டு செல்கிறார். சில நாட்கள் கழித்து வந்து கொடுத்த திருவோட்டைக் கேட்க, திருவோடு காணவில்லை. செய்வதறியாது திகைத்த தம்பதியர், வேறொன்று செய்து தருவேன் எனச் சொன்னதை மறுத்து, அதே ஓடுதான் வேண்டும் என அடம்பிடிக்கிறார். உள்ளபடி ஓடு தொலைந்து போனதை நிரூபிக்க, உன் மகனைப் பிடித்து இருவரும் குளத்தில் மூழ்கு எனச் சொல்கிறார். தங்களுக்குக் குழந்தை இல்லையே என்றதும், மனைவியின் கையைப் பிடித்துக் குளத்தில் மூழ்கி வா என ஆணையிடுகிறார். அப்போதுதான் உலக மக்கள் முன்னிலையில் நீலகண்டர் உண்மையைக் கூறி ஒரு கோலைப் பிடித்து இருமுனைகளில் ஒருவொருக்கொருவர் பற்றிக் குளத்தில் இறங்கினார்கள்.

வாவியின் மூழ்கியேறுங் கணவரும் மனைவியாரும் மேவிய மூப்புநீங்கி விருப்பறும் இளமைபெற்றுத் தேவரும் முனிவர் தாமும் சிறப்புப் பொழியும் தெய்வப் பூவின் மாமழையின் மீள மூழ்குவார் போன்று தோன்ற! இருவரும் இளமையுடன் எழுந்துவர, சிவயோகியாக மறைந்து, சிவனாகக் காட்சி தருகிறார். வென்ற ஐம்புலனார் மிக்கீர்;

என்றும் இந்த இளமை நீங்காது நம் அருகில் இருப்பீர்களாக! என அருள்புரிந்ததாகத் திருநீலகண்ட நாயனார் பற்றி சேக்கிழார் கூறுகிறார். திருமகளை விட எழில் நயமிக்க மனைவியாருடன் ஒரு வீட்டில் இரவும் பகலும் பழகி வாழ்ந்தும், மணத்தினாலும் தீண்டாது வாழ்ந்த நோன்பினை, தவவாழ்க்கை வாழ்ந்தவரை, வாழ்த்தியுள்ளார் இறைவன் என்பதே இப்புராணத்தின் அடிநாதம். இப்புராணத்தில் திருநீலகண்டரின் மனைவியின் வைராக்கியத்தையும் மனவறுதியும் ஈண்டு சிந்தித்து வரவேற்று வாழ்த்தி வணங்கத்தக்கதாகவும் விளங்கியிருப்பதும் உள்ளடங்கி உள்ளதாக அமைந்துள்ளது. விறல்உடைத்தொண்டனாரும் வெண்நகைச் செவ்வாய் மென்தோள் அறல் இயல் கூந்தலாள் ஆம் மனைவியும் என இருவரையும் வாழ்த்தித் திறல் உடைச் செய்கை செய்தனர் என சேக்கிழார் தன் வாக்கினால் வாழ்த்தியுள்ளார். ஐம்புலன் அடக்க ஆணையிட்ட மனைவியின் பால் சிறிதளவும் வெளுளியின்றி, கூறிய ஆணையை அறவுரையாய் ஏற்றுக் கொண்டது ஒரு நலம். கணவனை நல்வழிப்படுத்தத் தயங்காமல் எடுத்துச் சொல்லும் நாவன்மையும் அதனை நடத்திக் காட்டிய நாகரிம் ஒரு நலம் என இருவரும் இருந்துள்ளதை, நாடகமாடி உலகுக்கு எடுத்துரைத்தத் தேவர் தலைவன், தொண்டர்கள் வணங்கும் நான் மறை நவின்ற ஆதிசிவனை ஆராதிக்கிறார் இந்தப் பகுதியில்.

வளரும்

பெரும் பேராசிரியர் செ.இரா.செல்வகுமார்
கனடா

நுண்ணுயிரி என்பதை நுயிரி எனச் சுருக்கலாம். நு என்றாலே நுண்மை குறிக்கும். நு என்னும் சொல் ஏதும் தனி வழக்காக இல்லை, ஆனால் நுக்-, நுங்- நுச்-, நுட்- நுண்-, நுத்-, நுந்-, நுய் (< நொய்), நுர்-, நுல்-, நுவ்-, நுழ்-, நுள், நுற்- (நொற், நொறு), நுன்-, எனத் தொடங்கும் பல சொற்களில் நுண்மை, சிறியது, இளையது, தளிர் போன்ற கருத்துப் பொருள் உள்ளன. நுள்-> நுண்-> நுட்- என்பதை மட்டுமே நம்மில் பெரும்பாலோர் அறிவோம். ஆனால் நான் மேலே குறிப்பிட்ட அனைத்தும் தொடர்புடையன. இந்தக்கருத்துப் பொருட்புலம் நுட்பமானது. நுனி? நுகை? நுழை, நுரை? நுகம்? நுறுங்கு (பொடியாதல்) நு + உயரி ஆனதன்று. நுண்மையைக் குறிக்க நுண்மை போலவே ந் என்னும் குறிப்புடன் உயிரி. நுயிரி என்னும் ஒற்றைச்சொல்லாக.

நுனி என்னும் சொல்லை இருவேறு முழுச்சொற்களாகப் பகுக்க முடியாது. நுண்மைக் குறிப்புக்கு நு அல்லது ந் உள்ளது. இன்னொரு விதமாகக் கருதினால், இரண்டு உகரம் அடுத்தடுத்து வந்தால் ஒருகரமாக மாறலாம். ந் +உ + உ +யிரி = நுயிரி.

இரண்டு உகரங்கள் புணரும் பொழுது ஒருகரமாக மாறுதலுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. இவையெல்லாம் இப்படி இருந்தாலும், இதனை இரு சொற்கள் புணர்ந்து ஆனது என்று கொள்வதிலும் நுண்மை குறிக்கும் ஒரு தனிச்சொல்லாகக் கருதலாம் என்பது என் கருத்து. கலைச்சொற்கள் துறைசார்ந்தவை. ஆங்கிலத்திலும் அப்படித்தான் உள்ளன. பொருத்தெறிவு, சுருக்கம், முதலியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு ஆக்கும்பொழுது சில சொற்கள் பொது வழக்கில் உடனே புரியாதவையாக இருக்கலாம். எல்லாச் சொற்களும் அப்படி இருக்கா. micro, nano, bacteria, pneumonia போன்ற சொற்கள் அன்றாட ஆங்கிலத்தில் இருந்து வந்த சொற்கள் அல்ல. அவர்கள் ஏற்பது போல நாமும் வரையறை தந்து ஏற்று புழக்கத்தில் கொண்டுவர வேண்டும். மிகவும் கடுமையான (புரியவே புரியாத தொடர்புபடுத்தவே முடியாத சொற்களைக் கூடிய மட்டிலும் தவிர்ப்பது நல்லது, ஆனால் கூடவே கூடாது என்று சொல்லி ஒதுக்க வேண்டாம்).

நுயிரி என்னும் சொல் கூட்டுச்சொல்லாக ஆக்கப்பட்டதன்று. கூட்டுச்சொல்லாகவும் கருத இடமுள்ளது என்றே கருதுகின்றேன்நுக்கு (நுக்குதல்), நுறுங்கு, நுறுக்கு, நுவணை (Minuteness, fineness; நுட்பம். , மாவு), நுனி, நுழை, நுரை, நுந்து, நுங்கு (இளம் பனங்கனி), நுதி (நுனி), நுரு (நுரு nuru , n. Tender shoots in paddy stubble; அறுத்த நாளில் முளைக்கும் தளிர்.), நுள்ளு, நுளம்பு ஆகிய சொற்கள் எப்படி உருவாயின என்று எண்ணிப்பாருங்கள்.

அவைபோன்றே, நுயிரி என்னும் சொல்லும். மேலே உள்ள தமிழ்ச்சொற்கள் கூட்டுச்சொற்கள் அல்ல, ஆனால் நுண்மை, தூள், பொடி, சிறுமை,சிறியது > இளமையது> தளிர் போன்ற கருத்துப்பொருள்களில் உருவான தனிச்சொற்கள். பொருள் குறிப்பு உள்ளதே. நுனி என்பதைக் கூட்டுச்சொல்லாகக் கருதமுடியாது. ஆனால் அதில் போகப் போகச் சிறுத்து குறுகிய முனை என்னும் கருத்து தோன்றும் படி உருவான சொல். நுழை என்பது இடுக்கான இடத்தில் உட்புகுதலைக் குறித்து பின்னர் பொதுவாக உட்புகுதலைக் குறிப்பது. நுரை என்பது சிறு குழுவின் பின்னர் சிறு குழுவின் சேர்க்கை. நுந்துதல் என்பது மெலிதாகத் தூண்டுதல். நுங்கு என்பது பனம்பழத்தின் இளம் நிலை. நுவணை என்றால் இடித்து பொடியாக்கிய மாவு நுரு (னெல்லம் பயிரின் புதுத்தளிர்), நுக்குதல் என்றால் 'சுக்கு நூறாக' நொறுக்குதல். நொய் என்றால் நுண்மை, நுய் என்றொரு தனிச்சொல் இல்லை ஆனால் நுயிரி என்பது நுண்ணிய உயிரி என்னும் கருத்தைக் குறிக்கும் என்பதை சற்றே எண்ணிப்பார்த்தாலும் உணரலாம்.

நுயிரி என்ப நுண்ணுயிரி என்னும் நூற்பாவை அறிஞர்கள் முன் மொழிகின்றேன்.

முதறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கனார்

3. பொருள் நிலை . . .

செல்வப் பேரன்பர்களே !

புகழொடு நன்றி பயவாவினை என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் ' (652) எனவாங்கு, தூய்மையொடு படாவாயின், வினைகளை விட்டொழிக என்று வன்முறை செய்யும் அத்துணைத் தூய்மைப் பற்றுடையவர் வள்ளுவர். 'அழக் கொண்ட வெல்லாம் அழப்போம்' (659), ' களவினால் ஆகிய ஆக்கம் பெருகுவது போலக் கெடும் (283), வஞ்சகப் பொருளீட்டம் நீர் பெய்த பசும் பாண்டம்போல் உடையானையும் கொண்டு அழியும்' (660) எனவாங்கு, தூயநெறியொடு பொருந்தாவாயின், வரும் பொருட் கேடுகள் பல என்று இடித்துரை சாற்றும் அறஞ்சான்றவர் வள்ளுவர். வழிநலம் கழறுங் குறள்கள் நனி பலவாதலால், திருக்குறள் நெறித்தூய்மையில் தவச்சிறு ஐயமும் நினையற்க.

அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் புல்லார் புரள விடல் (755)

என்னும் ஒரு குறளே பெருங்கரி.

வினையினும் அது முடிக்கும் நெறிக்கண் தூய்மை வேண்டும் என்ற வள்ளுவத்தை ஆசிரியர் சொல்லும் முறையில், ஒரு செயல்முறையுண்டு என்பதனை யான் வலியுறுத்த விரும்புவன், தீதற்ற வழியால் பொருளீட்ட வேண்டும் என்பதுதான் அவர் துணிபாயினும், அத்துணிபை வெருவரு நடையில், செயல் மழுக்கு நடையில் கழறிப் பயனென்? ஞால மக்களோ ஒரு நிலையினர் அல்லர். பொருளும் பொருளோ என நிலையாமை பேசி இரந்துண்பாரும், தொழில்போலப் பிச்சை எடுப்பாரும். ஆண் தேனீப்போல மடி பெருக்கி முடங்கிக் கை நொடித்துக் கொட்டாவி விடுவாரும், சூழ்நிலை பாராது தம் சுழிநிலை பார்ப்பாரும், முயற்சி விட்டுக் குருவிச்சீட்டு எடுப்பாரும், கைத்தொழில் செய்யாது கைக்கோடு காண்பாரும் ஆக வினை வாய்ப்படா மாக்கள் நம்மிடைப் பலர்.

இன்னோர்க்கெல்லாம் நெறிமுதன்மை என் செய்யும்? செயல் வாய்ப்பட்டார்க்கன்றே நெறிவாய்ப்படும் இடம் உண்டு.

எழுத்தறியாதானை விளித்து, கற்றால் இப்படி இப்படித்தான் கற்க வேண்டும்; இன்றேல், கற்றலினும் கல்லாமை நன்று என்று நெறியழுத்தம் கூறின் என்னாம் ? கல்வி கண்டு அஞ்சுவான்; கற்கும் எண்ணத்தையே ஒழித்துக் கொள்வான். 'கல்வி இன்றியமையாதது; பிழை கண்டு மலையாதே; செல்லச் செல்லப் பிழைதானே கழியும்; முதலில் கற்கத் தொடங்கிவிடு' என்று குளிர்க்கு நடுங்குவானைக் குளத்துத் தள்ளுமாப்போல், செயலில் உய்ப்பது பெரியோர் செயல். இவ்வண்ணமே 'கற்க' எனச் செயலில் உய்த்து, 'கசடற' எனப் பின்னர் நெறி காட்டும் மனமறி புலவர் வள்ளுவர். 'கற்பவை கசடற' என்ற வரையறைகளை முன்வையாது.

'கற்க கசடறக் கற்பவை' எனச் செயல் நிலையை முன்னுரைத்த நடை நுட்பம் வள்ளுவர் நெஞ்சம் இற்றெனப் புலப்படுத்தும். நெறி இன்றியமையாச் சிறப்பினதாயினும், முதற்கண் வற்புறுத்தற்பாலது செயலேயாகும். செயலின்றி எந்நெறியும் அமையாதுகாண், திருத்தமெல்லாம் செயல்நிலைக் கண்ணது என்பது எச்சிறு வினைக்கும் பொருந்துவதுகாண். ஆதலால், 'பொருளல்லது இல்லை பொருள்', 'இல்லாரை எல்லாரும் வள்ளுவர்', 'செய்க பொருளை', 'ஒன்பொருள் காழ்ப்ப இயற்று' என்றவாறு மக்களை ஒருபாற் செயற்படுத்தி, 'தீதின்றி வந்த பொருள்தான் அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும்' என்றும் 'அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளைப் புல்லார் புரளவிடு' என்றும் செயல் நிலையில் நெறிப்படுத்துவர். 'பொருள் நிலை' என இந்நாள் தலைப்பின்கண், வாணிகம் பற்றிச் சில சொல்லவேண்டும். பெரும் பொருள் ஈட்டுதற்கும் நெறித்தூய்மை காட்டுதற்கும் உரிய பேரிடம் வாணிகம் அன்றோ! உழைப்புத் தொழில்கள் செல்வப் பெருக்கை நல்கமாட்டா. ஆசிரியம், மருத்துவம் பிற பதவி முதலாய வினைகள் வரையறுத்த ஊதியமே தருவன. வாணிகம் சாராப் பிற துறையாளர் நடுவு நிலைமை கோடினும், கையூட்டு பையூட்டுப் பெறினும், பெருத்த செல்வராதல் அரிது.

வளரும்

செம்மொழிக்கவிஞர் மெய்ஞானி பிரபாகரபாபு
சங்க இலக்கிய ஆய்வறிஞர்

ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

“தண்டிப்பவரை மக்கள் உயர்வாக வைத்து மதித்திடார்; பொறுத்துக் கொள்வோரைப் பொன்போல் உயர்ந்த இடத்தில் வைத்துப் போற்றுவார்” என்பது வள்ளுவம், யாமும் இதனையே யார்க்கும் உரத்துச் சொல்லுவம். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல் தாங்குவதே பொறுமை. பொறுக்காமல் பொங்குவோர் வாழ்வில் விரைந்து பரவும் வெறுமை.

பிறர் செய்யும் தீமைகளைப் பொறுத்தலே நன்றென்க. இதனை மெய்ஞான மொழியாய் ஏற்றுக் கடைப்பிடித்து வாழலாம், நலம்பொங்க ! வாழ்வில் உயர்ந்த பெருமைகள் வந்து சூழ்வதற்கு முதல் தகுதி பொறுமை எனும் செம்மனம். பொறுமையைப் பழகப் பழக அமைதிக்கடலில் தோணிபோல் வாழ்வும் சென்றிடும்! பொறுமையைக் கைவிடுவோர் பொன்றிடுவார். பொறுமையற்றவர் பல நேரங்களில் மனிதநேயத்தையே கொன்றிடுவார். பொறுமையோடு எதனையும் அணுகிடுவோர் வென்றிடுவார். புதிய உயரங்கள் சென்றிடுவார்.

“பொறாமை கொள்ளாதல், புறங்கூறுதல் போன்ற தீங்குகளை விலக்கிப் பொறையுடைமை பழக. அதுவே என்றும் உள்ளத்துக்கு அழகு. தீங்கு தரும் எண்ணங்களை உள்ளத்தில் வளர்ப்பதால் வாழ்வில் வரும் இழிவு. அந்த இழிவுக்குப்பின் வரும் பழிமிக்க அழிவு” என்று அனைத்தையும் எனக்குத் தெளிவுற உரைத்தனர் தமிழன்னை. தமிழன்னையின் திருவடிகளுக்கே தந்தேன் என்னை ! அன்னைக்கு இதோ எனது அருமைமிகு நான்மணிமாலை !

அகவல்

குலவினேன் தமிழுடன் குறையிலா திருக்க
நிலந்தனில் ஒளிரும் நிலையுடை அன்னையை
பணிந்தே தொடர்ந்தேன் பதிற்றுப் பத்தில்
அணியிகு வேந்தர் ஆற்றலைப் படித்தேன்

ஒன்பதாம் பத்தின் உயர்ந்த தலைவன்
பன்முகப் புகழ்மிகு பண்புடை வேந்தன்
இளஞ்சேரல் இரும்பொறை என்பது நற்பெயர்
களம்பல அறம்பல கடமைகள் முடித்தவன்

இரும்பொறை புகழை இசைத்தே இயம்பிப்
பெருமைகள் பாடினார் பெருங்குன் றூர்க்கிழார்
பத்தாம் பத்தின் பாக்கள் அனைத்தும்
கொத்தாய்த் தொலைந்தது கொண்டவர் இல்லை

அடைந்த வரையில் அழகுடை இலக்கியம்
கடைச்சங்க நூலெனக் காட்டினர் அறிஞர்
இரண்டாம் நூற்றாண் டிலக்கிய மாமே
திரண்ட கருத்துடன் திகழ்வது நன்றாம்

சேரர் பதின்மர் சிறப்பை அறிய
சீரெழில் மொழியில் செப்பினர் புலவோர்
கற்றிடக் கற்றிடக் கண்டவை
வெற்றி வேந்தர் வெண்குடைச் சிறப்பே !

71

வெண்பா

சிறப்புடன் நற்றமிழ்ச் சீர்மையும் பெற்றே
திறன்வளர்த் தோங்கித் திகழ்ந்தேன்—அறத்துடன்
ஓங்கிட வைத்தே உழைத்திடச் செய்தெனைத்
தாங்கினள் எந்தன் தவம்.

கலித்துறை

தவமாய் இருந்தே தமிழை வரித்தேன்
தனிவழியில்
அவமும் கடந்தேன் அலைகையில் அன்னை
அருங்கலையை
உவந்தே அளித்தாள் உயிரில் மலர்ந்தேன்
உளத்திருந்த
கவலை விலக்கிக் கனிவும் கொடுத்துக்
கவர்ந்தனளே !

விருத்தம்

கவரும் நகைப்பால் கனிவைப் பொழிந்தாள்
காசும் நிறைத்தாள் கனிமொழியாள்
எவரும் பெறாத எழிலார் பெருமை
ஈட்டும் வகையை எனக்களித்தாள்
நுவலும் மொழியில் நுரைக்கும் அமுதை
நூல்கள் வழங்கும் நுழைபுலத்தால்
உவப்பும் அடைந்தேன் உணர்வும் தெளிந்தேன்
உரையில் சிறந்தேன் உலகினிலே !

CHAPTER 3

BHARATAN AS REGARDED BY THE
HERO OF THE EPIC ...

The only brother among the sons of Dasarata, this Lakshmana, who hated Bharata because of misunderstanding and deep affection towards Rana was brought into the right path. The sad appearance of Bharata was enough for Lakshmana to change his mind. This shows that Bharata's sadness was so great that even those who had anger like that of a fire at world's end too changed their opinion and began to praise him. Lakshmana was pained for his wrong judgment over Bharata, and after this, he did not speak even a word to Bharata till the latter returned to the capital. Through – out the sober conversation at Citrakuta between Rama and Bharata neither Lakshmana nor Satrugna intervened. Lakshmana was athamed of the doubts entertained by him earlier. He was now ready to act as the two eldore commanded.

Thereafter Lekshmana spoke nothing against Bharata till we come to yuddha kanda. Indrajit killed Maya Sita and told Hanuman that he was going to Ayodhya to destroy all there. Hearing this news Rama was distressed and worried about the danger of his people in Ayodhya. He said that if Indrajit killed his brothers and others at Ayodhya there would be nobody to go to their rescue like Sampati, the Garuda or Hanuman, the Vanara, to make them alive. (Sampati could save people from the snake shafte and Hanuman could bring the medicinal herbs of Sanjeevi hills). Hearing this Lakshmana told his elder brother Rama that Indrajit could not win against Bharata. If he fought against Bharata all the worlds would be destroyed. Hence he said that they need not feel sorry if Indrajit were to fight against Bharata. He further added that Bharata

was not like him to be put down by the Brahmastra, but would even fight and win against Yama, god of death.

அவ்விடத் திளவ லைய பரதனை யமரி னார்க்க
எவ்விடற் குரியான் போன விந்திர சித்தே யன்று
தெவ்விடத் தமையின் மும்மை யுலகமுந் தீந்த ருவோ
வெவ்விடர்க் கடலின் வைகல் கேளென விளம்ப லுற்றான்.

தீக்கொண்ட வஞ்சன் வீசத் திசைமுகன் பாசந் தீண்ட
வீக்கொண்டு வீழாயானோ பரதனும் வெய்ய கூற்றைக்
கூக்கொண்டு குத்துண் டன்னான் குலத்தொடு நிலத்த னாதல்
போய்க் கண்டு கோடி யன்றே யென்றன்ன புழுங்குகின்றான்.

However Vibishana came there and cleared the fears about Indrajit's action. He had a doubt about it and said that it was only a false alarm. “..... அயோத்திமேற் போன வார்த்தை சித்திரம்”

Here one can see Lakshmana completely different from what he was nearly fourteen years ago. The same Lakshmans who said that he would send Bharata and all his troops of fourfold army to hell in a second, now said that Bharata was not Lakshmana to be put down by the arrows of Indrajit.

“வீக்கொண்டு வீழ யானோ பரதனும்.....”

Lakshmana recognised the strength of Bharata and the words which came from his heart clearly show that Lakshmana considered Bharata to be more powerful and more valorous than he. Fourteen years had passed; Rama and Lakshmana returned to Ayodhya. While they were embracing and paying respects to one another Lakshmana fell at the feet of Bharata who once gave up everything – from crown to the army – in favour of the leather sandals of Rama. Lakshmana by this act of courteousness and obedience lives in the heart of everybody.

To Continue.....

06.09.2023 அன்று வெளியான உலகத் தமிழ் கண்டேன். மகிழ்ச்சி கொண்டேன்.

இதழைப் படித்து மகிழ்ந்தேன்.

பொன் கிடைத்தாலும் புதன் கிடைக்காது என்ற சொல்லை மாற்றி புதன் கிடைக்குதோ... இல்லியோ... உலகத்தமிழ் மின்னிதழ் கிடைப்பதே பொன்னிலும் சிறந்த மகிழ்ச்சியாக நான் பார்க்கிறேன்.

இதழ்ப் பணி என்பது ஒரு சவாலான பணி என்பதை நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. அதிலும் மின்னிதழ் வெளியிடுவது சவாலிலும் சவால் மிகுந்தது என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை .

உலகத்தமிழ் மின்னிதழ் சிறந்த படைப்புகளோடு கச்சிதமான கட்டமைப்போடு வெளிவருவது பாராட்டுக்கு உரியது.

இதற்காக இதழ்ப் பணிக்குழு அலுவலர்கள் அனைவரையும் நாம் அப்பப்போ பாராட்டி வந்தாலும் இன்னும் இன்னும் பாராட்டி மகிழ்வோம்.

இப்படி பாராட்டுவதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு புதிய உத்வேகம் உண்டாகும் என்பதும் உண்மை.

ஆறாம் தேதி இதழ் முகப்பு படம் வண்ணமயமான வரவேற்போடு கூடிய எழில் மிக முகப்பு படமாகும்.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கம்பர் விருது, சொல்லின் செல்வர் விருது, முதலமைச்சரின் கணினித் தமிழ்

விருது ஆகிய விருதுகள் பற்றிய செய்திகளை நாம் படிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

தொடர்ந்து இந்த விருதுகளுக்கான அறிவிப்புகள் தமிழ் வளர்ச்சி துறையால் வெளியிட்டு வருவதும் உரிய காலத்தில் விருந்தாளர்களை தேர்வு செய்து விருதுகளை வழங்கி அவர்களை சிறப்பித்தும் வருவதுமான பணிகள் போற்றத் தக்க வகையில் இருந்து வருகிறது.

அந்த வகையில் 2023 ஆம் ஆண்டுக்குரிய விருதாளர்களுக்கான விண்ணப்பங்களை வரவேற்கும் அறிவிப்பும் சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதழின் நூலேணி பகுதியில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் அரிய வெளியீடுகளை நமக்கு தெரிவிக்கப்பட்டு வருகிறதே.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி . . .

அந்த வகையில் இந்த வாரம் தொல்காப்பியம் குறைவளம் சொல்லதிகாரம், மறைமலை அடிகளார் தனித்தமிழ் கொள்கை, தமிழ். தந்த வ.உ.சி,உ.வே.சா. ஒரு தமிழ் வாழ்வு ஆகிய நூல்களின் அட்டைப் படங்கள் வெளியிட்டு இருப்பது மகிழ்ச்சி. தொடரட்டும் இப்பகுதி.

தமிழ்முச்சிப் பகுதி என்பது மகாகவி பாரதியாரின் வரிகளையும், பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் வரிகளையும் எடுத்துச் சொல்லும் பகுதியாகும்.

அந்த வகையில் இந்த வாரம் வெளியாகி இருக்கும் மகாகவியின் வரிகளும் புரட்சிக்கவியின் வரிகளும் சிந்தனையை தூண்டும் விதமாக இருந்தது.

உருண்டை நிலவின் இருள் பகுதி கட்டுரை ஒரு விஞ்ஞான கட்டுரையாக இருந்தது.

சந்திராயன் மூன்றின் சாதனைகளை உலகமே பார்த்து வியந்து நிற்பதை நாம் அறிவோம். இந்திய நாட்டின் விஞ்ஞான வளர்ச்சி என்பது உலக நாடுகளுக்கு ஆச்சர்யத்தை தரும் விதமாக இருப்பது ஒவ்வொரு இந்தியனுக்கும் மகிழ்ச்சியை தருவதாகும். மகிழ்ச்சியைத் தருவது இது மட்டுமல்ல ...ஜி-20 மாநாட்டின் தலைமை

பொறுப்பினை இந்தியா ஏற்று நடத்தி இருப்பதும் நமக்கு பெருமையாக உள்ளது.

அடுத்த பகுதியான அவ்வப்போது பகுதியில் ஐயா ஓளவை துரை சாமி

அவர்களைப் பற்றிய பதிவு அற்புதமாக இருந்தது. ஐயாவின் புகழினை நாம் மென்மேலும் தெரிந்து கொள்ள ஏதுவாக இருந்தது என்றால் அதில் இரண்டு பட்ட கருத்துக்கு இடமில்லை.

கட்டுரைகள் அனைத்தும் படிக்கப் படிக்க நம்மை ஏதோ ஒரு சிந்தனை உலகத்திற்கு அழைத்து செல்வதாய் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்ந்து வருகின்ற வாரங்களில் கட்டுரையை நாம் படித்து அலசி ஆராய்வோம்.

இதழின் நிறைவு பகுதியான தமிழறிஞர் ஐயா ஓளவை நடராசனார் அவருக்கான புகழ் வணக்கம் நெகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. புகழஞ்சலி செலுத்தும் விதமாக இருக்கிறது. ஐயாவின் புகழ் தொடர்ந்து வரட்டும்.

நன்றி.

கவிஞர் பேரா,

தலைவர், பொதிகைத் தமிழ்ச் சங்கம்,

திருநெல்வேலி.

06.09.23 உலகத் தமிழ் 196 – ஒளி ஓவியமாய் முகப்பு.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், ஆண்டு தோறும் தமிழக அரசால் அறிஞர்களுக்கு வழங்கப்படும் விருதுகள் குறித்த செய்திகள்.

"உருண்டை நிலவின் இருண்ட பகுதி" தலைப்பே வியக்க வைக்கிறது. சந்திராயன் 3 வெளிச்சமிட்டுக் காட்டும் நிலவின் இருண்ட பகுதிகள் பற்றிய ஆசிரியரின் விளக்கங்கள் எளிமை; இனிமை. உரைவேந்தர் ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை 121 ஆம் பிறந்தநாள் சிறப்புக் கட்டுரை 'அவ்வப்போது' பகுதியை அணி செய்கிறது.

தேன்துளி 1 – திருவாசகம் குறித்த கருத்து 16.08.23 உலகத் தமிழ் இதழில் இடம்பெற்றது எனினும் தேனை மீண்டும் மீண்டும் எண்ணிச் சுவைப்பது இனிது.

தேன்துளி 2 – 'இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும்' குறளில் விடல் எனும் சொல்லின் சிறப்பை விளக்குகிறது.

செந்தமிழ்த்திலகம் திரு.செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா அவர்கள் 'The Oxford English dictionary' – பிரதம பதிப்பாசிரியர் James Murray அவர்களின் 36 ஆண்டு கால உழைப்பைப் பதிவு செய்வதோடு Tamil Lexicon அகராதியைத் தமிழ்நாடு அரசு புதுக்கி வெளியிட வேண்டும் என்ற ஏக்க உணர்வை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். நன்று.

பெரும்பேராசிரியர் செ.இரா.செல்வகுமார் அவர்கள் சந்திராயன் 3 லாண்டர் இறங்கிய பகுதிக்கு விக்ரம் சாராபாய் அவர்களின் பெயரை வைத்திருக்கலாம் எனக் கருதியது உயர்வு. நம் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் 'இது மனித குலத்திற்கான வெற்றி' என சந்திராயன் சாதனை

நாளில் குறிப்பிட்டதை இங்கு எண்ணுதல் பொருத்தம்.

மூதறிஞர் வ.சுப.மாணிக்கனார் அவர்கள் 'மனத்துக்கண் மாசிலனாதல்' என்பதே அடிப்படைப் பண்பு என்ற குறள் நெறியைக் குறிப்பிட்டு, காந்திப் பெருமகன் காலத்து வாழ்ந்து வருகிறோம் என நினைவூட்டுகிறார். வ.சுப.மா. அவர்கள் கட்டுரையில் தொடர்ந்து கணினி அச்சுப் பிழைகள் இருப்பதாக உணர்கிறேன்.

திரு.சந்தியா நடராஜன் அவர்கள் அறிஞர் ஓளவை நடராசன் – புகழ் வணக்கம் பகுதியில் "இன்முகமும் இணக்கமும் இலகுவான வாழ்க்கை முறையும் அவரது வெற்றிக்கான காரணிகள்" என அற்புதமாகக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அவர் குறித்துள்ள பண்பு நலன்கள் திருமகனார் முனைவர் ஓளவை அருள் அவர்களிடமும் பொலிந்துள்ள சிறப்பை எண்ணி, எண்ணி மகிழ்கிறேன்.

2023 ஆம் ஆண்டுக்கான கலைஞர் மு.கருணாநிதி செம்மொழித் தமிழ் விருதினைப் பெற்ற முனைவர் க.இராமசாமி அவர்களுக்கு வணக்கமும் வாழ்த்துக்களும்! விருதுச் செய்தி மற்றும் ஒளிப்படம் அருமை. மகிழ்ச்சி.

வாகீச கலாநிதி கி.வா.ஜ.

அன்புப் பார்வை

அரசன் புன்னகை யூத்தான். பிறகு, "அந்தத் துகிலை நாமும் பார்க்க விரும்புகிறோம். சடையப் முதலியாரை வருவித்து அளவளாவும் ஒரு சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கும்" என்றான். அரசன் குறிப்பை அறிந்த அமைச்சர் சடையப் வள்ளலுக்கு அழைப்பு விடுத்தான். அப்போது அவர் துடையில் ஒரு சிலந்தி உண்டாகி அதனால் எங்கும் செல்ல முடியாமல் இருந்தார்.

இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட சோழ மன்னனுக்கு, அந்த நுண்துகிலைப் பார்க்கும் ஆர்வமும், முதலியார் விரைவிலே குணமடைய வேண்டும் என்ற விருப்பமும் அதிகம் ஆயின.

முதலியாருடைய சிலந்தி ஓரளவு குணமாயிற்று. அரசன் அழைத்தபோதே செல்லவேண்டும் என்ற மனவேகம் அவருக்கு இருந்தது. ஆனால் உடல் நிலை இடம் கொடுக்கவில்லை. மெல்ல மெல்ல நடக்கலாம். என்ற தைரியம் வந்தவுடன், அரசவைக்கு வருவதாகச் சொல்லி அனுப்பினார். அரசனும் பிறரும் அவர் வருகையை ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

வழக்கப்படி தக்க கையுறைகளோடு சடையப் வள்ளலார் அரசனது அவைக்களத்தில் புகுந்தார். அரசன் அன்பு ததும்ப, "வாருங்கள் வாருங்கள். உடம்பு எப்படி இருக்கிறது? இங்கே அமருங்கள்" என்று உப சரித்தான். வள்ளல் மன்னனுக்கு அருகே ஓர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். அவர் உடம்பு முழுவதையும் பார்த்தான் அரசன். பின்பு அவர் உடுத்திருந்த துகி லைப் பார்த்தான். பெரு விலை கொடுத்து வாங்கிய அற்புதமான ஆடைதான் அது. மிக மிக மெல்லிய தாக இருந்தது. உடம்பு தெரியும்படி இருந்தாலும், சில சில இடங்களில் பூ வேலை செய்து கவசம் இட்டாற்போல அமைந்திருந்தது. அதையே உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த மன்னனிடம், "அவ்வளவு கூர்மையாக மன்னர் பிரான் எனியேனைப் பார்ப்பது என்னைக் கூசச் செய்கிறது" என்றார் முதலியார்.

"இந்த ஆடையின் வரலாற்றைக் கேட்டோம். சிலந்தி வலை பின்னியது போல் இருக்கும் இது, உண்மையிலே சிறந்த துகில்தான். உங்கள் துடையில் சிலந்தி வந்ததாமே; சிலந்தியிருந்த இடத்தில் சிலந்தி நூல் போன்ற இது இருப்பது பொருத்தமாக இருக்கிறது. நல்ல வேளை! சிலந்தி போய்விட்டதல்லவா?" அமைச்சர் அரசனது சாதாரியத்தை அறிந்து

மனத்துள் வியந்தனர். "சிலந்தியின் தொல்லை இன்னும் சிறிது இருக்கிறது" என்றார் முதலியார்.

"அடடா! அப்படியானால் ஏன் அவசரப்பட்டு இங்கே வரவேண்டும்? உங்கள் மேனிக்குத் துன்பம் உண்டாக்கும் அந்தச் சிலந்தியைப் பார்க்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. ஆனால் துடையில் அல்லவா இருக்கிறது?"

"என் தாய் கூறுவது போலல்லவா அரசர் பெரு மான் அன்புரை இருக்கிறது? இத்தனை உள்ளன்புடையார் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவது என் கடமை."

அமைச்சர்களுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. திடுக்கிட்டார்கள்.

"மன்னர் பிரானுடைய பார்வை பட்டால் கொஞ்ச நஞ்சும் இருக்கும் புண்ணும் ஆறிப்போகும்" என்றார். முதலியார்.

மன்னனுக்கே, ஏன் இப்படிச் சொன்னோம் என்ற சங்கடம் உண்டாகிவிட்டது.

"அரசர்பிரான் திருவுள்ளப்படியே அந்தப் புண் ணைக் கண்ணால் குளிர்ந்து பார்த்துப் போக்கட்டும்."

இவ்வாறு சொன்ன முதலியார் உடனே துடையில் சிலந்தி இருந்த பக்கத்தைச் சிறிதளவு கிழித்தார். இரண்டு கைகளாலும் துலைப் பற்றி அந்தத் துவா ரத்தின் வழியே, ஆறிவரும் புண் தெரியும்படிச் செய்தார். மன்னனுக்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. புண் ணைக் கண்டல்ல. அத்தனை பொன் கொடுத்து வாங்கிய ஆடையை, மிகவும் அலட்சியமாகக் கிழித்துவிட்டதைக் கண்டு திடுக்கிட்டான். அமைச்சரும் பிறரும் ஒரே ஆச்சரியத்தில் மூழ்கினர்.

'என்ன, இதைக் கிழித்துவிட்டீர்களே!' என்றான் அரசன். "ஏன், மன்னர்பிரானுடைய தாயன்பு தழுவிய பார்வைக்கு இது எம்மாத்திரம்?"

"இவ்வளவு அருமையான வேலைப்பாடுடைய இது வீணாயிற்றே!" என்று இரங்கினான் சோழ வேந்தன்.

"இதைப்போல் ஆயிரம் வாங்கலாம்; மன்னர் பிரானுடைய அன்பை வாங்க முடியுமா?" என்றார் முதலியார்.

வளரும்

கணமும் திருத்திய கொள்கைக் காவலர்!

தன் வாய்ச் சொற்களாலும் எழுத்துக்களாலும் தமிழகத்தின் சிந்தனை நலத்தையே மாற்றிய பேரறிஞர் அண்ணாவின் பிறந்த நாளை எண்ணி நாம் பெருமிதம் அடைகிறோம்.

அண்ணா கண்ட கனவுகள் பாதியும் முடியவில்லை. மீதியும் முடிந்தால்தான் தமிழ் மேதினி உயரும்.

எந்தவொரு ஓசையும் எவர் காதிலும் விழாமல் ஆட்சிக்கு வந்ததும் தமிழக அரசு என்றும், வாய்மையே வெல்லும் என்றும் பொறித்த (குறித்த) சங்க

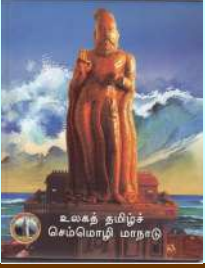
இலக்கியச் சார்பும் திருக்குறள் சீர்மையும் அவர் வாய் திறந்தால் வந்துவிழுந்த உண்மை ஒளிவீசும் சொற்களாக ஒவ்வொரு கணமும் தமிழர் வாழ்வைத் திருத்த முற்பட்டன.

தொழும்போதும் அறிவையே தொழுதார். விழும்போதும் விதையைப்போல் விழுந்தார். எழும்போதோ இளங்கதிர்போல எழுந்தார். ஏன், அழும்போதும் கார்மழைபோல் அழுதார் என்ற கவிக்கோவின் மாணிக்க வரிகளைவிட அண்ணாவுக்கு காணிக்கையாக எவற்றைக்கூற முடியும்?

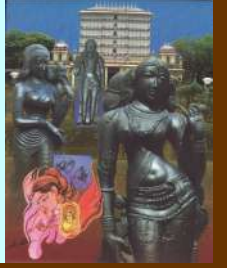
வாய்ச்சொற்களாலும் மை எழுத்துக்களாலும் வெல்வோம் என்று காட்டிய வகையிலேயே வாய்மையே வெல்லும் என்று பொறித்ததும் நீயே!

— ஒளவை நடராசன்

எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழே!

1

செம்மொழித் தமிழுக்குச் சிறப்புகள் சேர்ப்போம்

"ஒக்கல் வேடவந்து உயர்ந்தோர் வையுயிளவக்
எவ்வகவிதர் ஞானத் திருவகற்றும் - சுவலவற்றள
மின்னோ தனிப்பதி வையகற்றினாறு) ஏனைப்பது
தன்னே சிவாத தமிழ்!"

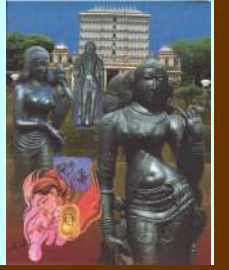
- என்று தனக்கு திகளொன்றும் இல்லாத மொழி தமிழ் என
ஒரு தனிப்பாடல் பகர்கிறது. அந்தத் தன்னேரில்லா
இனிய தமிழ்மொழி எனது தாய்மொழி என எண்ணுந்தோறும்
என் இதயம் விம்மி விம்மிப் பெருமிதம் கொள்கிறது.

என்மொழி தனிமொழி முதல்வர்
கலைஞர் மு. கருணாநிதி

அப்பெருமிக உணர்வோடு நான் இதுவரை ஆற்றிய தமிழ்த்
தொண்டுகளுக்கெல்லாம் தலையாயதாய்க் கருதி -
தமிழன்னையின் புகழ் மகுடத்தில் னவையெல்லாம் ஒளியின்
எவரமாமணி பதித்திடும் வண்ணமாக, உலகத் தமிழ்ச்
செம்மொழி மாநாட்டை நடத்துவதில் என் சிந்தனை செம்மொழி
மகிழ்ச்சியில் திளைக்கிறது சிறப்பிக்கும்பறக்கிறது.

எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழே!

செம்மொழித் தமிழுக்குச் சிறப்புகள் சேர்ப்போம்

இந்த மகிழ்ச்சியினூடே, எனக்கு இத்தகைய அரிய வாய்ப்பினை வழங்கியுள்ள எனதருமைச் செந்தமிழ் நாட்டுச் செல்வ மக்களையும், என்னை வளர்த்து ஆளாக்கி, வண்ணத்தமிழ் மக்களின் எண்ணமெலாம் சிறக்கத் தொண்டுகள் புரிந்திடுக என ஆணையிட்டு அறிவுரை நல்கிச் சென்றுள்ள உலகின் ஒப்பற்ற சிந்தனையாளர் தந்தை பெரியார், அறிவுலக மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியோரையும் இவ்வேளையில் நன்றியோடு நினைந்து வணங்கிச் செம்மொழித் தமிழின் மேன்மையை இம்மலரின் வாயிலாக எடுத்துரைத்திட முற்படுகிறேன்.

1967ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு முன்பாகச் சென்னை விருகம்பாக்கத்தில் நடைபெற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநில மாநாட்டில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உரையாற்றியபோது, 1967 தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவது மட்டுமே கழகத்தின் முடிவான குறிக்கோளாகாது. தமிழ்மொழி, கலை, நாகரிகப் பண்பாடு ஆகியவை பிறமொழி ஆதிக்கத்தால், கலாச்சாரத் தாக்குரவால் சிதைந்து அழிந்துவிடாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதே நமது இலட்சியம். அதற்கு இன்னும் ஓர் ஐம்பது ஆண்டுக் காலத்திற்கேனும் நமது தொண்டு, கழகத்தின் பணி தொடர்ந்து நடைபெற்றாக வேண்டும்." என்று கூறினார்.

அந்தச் சிந்தனையை அடித்தளமாகக் கொண்டு 1967இல் அண்ணா தலைமையில் அமைந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும், அண்ணா அவர்களுக்குப்பின் எனது தலைமையில் ஐந்து முறை அமைந்த கழக அரசும் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகள்

பலவற்றை அடுக்கடுக்காக நிறைவேற்றித் தமிழ் உணர்வைப் பேணி வளர்த்தது; தொடர்ந்து வளர்த்து வருகிறது. அந்தத் தமிழ் உணர்வு இன்றைய அறிவியல் – தகவல் தொழில்நுட்பலியல் முன்னேற்றங்களுக்கேற்ப என்றும் உயிர்த்துடிப்புடன் தழைத்துச் செழித்திட வழிவகை கண்டாக வேண்டுமெனும் வேட்கையோடு 'உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு' கொங்குச் சீமையில், கோவை மாநகரில் கூட்டப்படுகிறது.

1968ஆம் ஆண்டில், சென்னையில் போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முன்னின்று நடத்திய இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக என் சிந்தையில் நிழலாட, என்னை வளர்த்து ஆளாக்கிய அண்ணன் அருகில் இருக்கிறார்; ஆற்றுப்படுத்துகிறார். எனும் உணர்வுடனேயே உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு நடத்தப்படுகிறது.

1966ஆம் ஆண்டு மலேசிய நாட்டில் முதல் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றதைத் தொடர்ந்து இதுவரை 8 முறை உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன. அம்மாநாடுகளினின்றும் சற்று வேறுபட்டு, நமது அருமைத் தமிழ் மொழியின் 'செம்மொழி' மாண்பு எந்நாளும் செழிப்பதற்கு வழிவகை காணும் நோக்கில் இம்மாநாடு நடைபெறுகிறது.

"செம்மொழித் தமிழ்' என எண்ணும்போது, நமது இந்தியப் பேரரசு மூலம் 2004ஆம் ஆண்டில் அதற்குரிய ஆணையைப் பெறுவதற்கு நாம் கடந்துவந்த பாதையில் ஏற்பட்ட நெடும் போராட்டத்தை "தமிழ் செம்மொழி" எனும் அங்கீகார உரிமையைப் பெறுவதற்காகக் குரல் கொடுத்துப் பாடுபட்ட பெருமக்களை நன்றி உணர்வோடு நினைவுகூர வேண்டியது நமது இன்றியமையாத கடமையாகும்.

வளரும்

சொற்குவை அகரமுதலி!

1	accommodation	உறைவிடம்
2	aerial	காற்றில் உலவுகின்ற
3	assassination	அரசியல் கொலை
4	baseless	அடிப்படையற்றது
5	castigate	குற்றம் கடிதல்
6	dishearten	மனமுடைதல்
7	dislocate	தாறுமாறாக்குதல்
8	exposure	ஊரறியச் செய்தல் (அலர்)
9	eventful	நிகழ்வுகள் நிறைந்தது
10	generous	பெருந்தகைமை
11	gnarled	திருகு
12	hurry	விரைவு
13	impartial	நடுவுநிலை
14	indistinguishable	பாகுபடுத்தவொண்ணாதது
15	laughable	நகைக்கத்தக்கது
16	lapse	செய்யாமை
17	monumental	நினைவுகூரத்தக்கது
18	multitudinous	எண்ணிறந்தது
19	obscene	வழக்கொழிந்தது
20	pedant	கல்விச் செருக்கு
21	perusal	கூர்ந்தாய்தல்
22	radiance	ஒளிருதல்
23	reliance	நம்பகத்தன்மை
24	sanctimonious	போலிப் புனிதத்தன்மை
25	seamy	இனிமையற்றது
26	useless	பயனற்றது
27	green-eyed	பொறாமை உணர்வு
28	laughing stock	எள்ளி நகையாடத் தக்கது
29	stony heart	கல் மனம்
30	tongue tied	பேச்சற்ற நிலை

இளையோர் இலக்கியப் பயிற்சிப் பாசறை!

எங்கும் தமிழ்!

கலைஞர்
100
1924 - 2023

எதிலும் தமிழ்!!

தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இளையோர் இலக்கியப் பயிற்சிப் பாசறை திருவள்ளூர் மாவட்டம்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2054, ஆவணி - 25 11.09.2023 திங்கட்கிழமை
தளபதி கே.விநாயகம் மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, திருத்தணி

ஒளவை அருள்

இயக்குநர், தமிழ் வளர்ச்சித் துறை

“செம்மொழித் தமிழின் சிறப்பு”

முனைவர் அ.மணிமேகலை சித்தார்தன்

“மரபுக் கவிதைகளின் சிந்தனையும் சிறப்பும்”

கவிஞர் நடந்தலாலா

திரைப்படப் பாடலாசிரியர்.

“நாடகத்திலும் திரையிலும் நடந்த தமிழ்”

கவிஞர் பிருந்தாசாரதி

திரைப்பட இயக்குநர்.

மரு. இரா.செல்வராஜ்

அரசு செயலாளர், தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித் துறை

“கண்களைத் திறந்த கதை உலகம்”

திரு. திருப்பூர் கிருஷ்ணன்

ஆசிரியர். அமுதசுரபி மாத இதழ்

“அன்னைத் தமிழ் வளர்த்த அறிஞர்களும் தலைவர்களும்”

முனைவர் ஆதிராமுல்லை

“புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் ஏற்றமும்”

கவிஞர் நெல்லை ஜெயந்தா

தளபதி கே.விநாயகம் மகளிர் கல்லூரியில்

இளையோர் இலக்கிய பயிற்சி

▶ தளபதி கே.விநாயகம் மகளிர் கல்லூரியில் நடைபெற்ற இளையோர் இலக்கிய பயிற்சியில் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை இயக்குனர் ஓளவை அருள் பேசினார். அருகில் கல்லூரி தாளாளர் பாலாஜி, கல்லூரி முதல்வர் வேதநாயகி, கவிஞர் நந்தலாலா, ஆசிரியர் திருப்பூர் கிருஷ்ணன்.

திருத்தணி, செப்.12: தளபதி கே.விநாயகம் மகளிர் கல்லூரியில் இளையோர் இலக்கிய பயிற்சி நடைபெற்றது.

சென்னை - திருப்பதி தேசிய நெடுஞ்சாலையில் இயங்கி வரும் திருத்தணி தளபதி கே.விநாயகம் மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியில் தமிழ் வளர்ச்சி துறையின் சார்பில் இளையோர் இலக்கிய பாசறை பயிற்சி நேற்று கல்லூரி வளாகத்தில் நடந்தது. தமிழ் வளர்ச்சி துறை இயக்குனர் ஓளவை அருள் தலைமை வகித்தார். கல்லூரி முதல்வர் வேதநாயகி வரவேற்றார்.

இதில், தளபதி கல்வி

குழுமத்தின் தாளாளர் எஸ். பாலாஜி பங்கேற்று பாசறை பயிற்சியை துவக்கி வைத்தார். இதனை தொடர்ந்து, மாணவிகளுக்கு இலக்கியங்கள் குறித்து பயிற்சி மற்றும் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டது. இந்த பயிற்சியில் தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித் துறை அரசு செயலர் ரா.செல்வராஜ், செம்மொழித் தமிழின் சிறப்பு குறித்து முனைவர் அ.மணிமேகலை சித்தார்தன், கண்களைத் திறந்த உலகம் குறித்து திருப்பூர் கிருஷ்ணன், மரபுக் கவிதைகளின் சிந்தனையும் சிறப்பு குறித்து கவிஞர் நந்தலாலா, அன்னை தமிழ் வளர்த்த அறிஞர்களும்

தலைவர்களும் குறித்து முனைவர் ஆதிராமுல்லை, நாடகத்திலும், திரையிலும், நடந்த தமிழ் குறித்து கவிஞர் பிருந்தாசாரதி, புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் ஏற்றமும் குறித்து, கவிஞர் நெல்லை ஜெயந்தா ஆகியோர் பங்கேற்று தங்களது கருத்துகளை மாணவிகளிடம் எடுத்துக் கூறினார்.

இதனை தொடர்ந்து, இலக்கியம் குறித்து மாணவிகள் இடையே பல்வேறு போட்டிகள் நடத்தப்பட்டது. இதில், பங்கேற்ற அனைத்து மாணவிகளுக்கும் தமிழ் வளர்ச்சி துறையின் சார்பில் சான்றுகள் வழங்கப்பட்டன.

40

புகழ் வணக்கம்

1	<p>அப்பாவை இழந்து ஒரு வாரம் ஓடிவிட்டது. ஆனால், அவரது நினைவுகள் அடிக்கடி நெஞ்சில் எழுகின்றன. எனக்கே இப்படி என்றால் உங்களுக்கு எப்படி இருக்கும்? என்ன செய்வது. காலம்தான் உங்களுக்கு மருந்தாகும். மனம் தளராதீர்கள்.</p> <p style="text-align: right;">முனைவர் வ. ஜெயதேவன்</p>
2	<p>மெய்கண்டார் மெய் சொன்னாரானார். அண்ணனுடன் அணுக்கமாயிருந்தோரில் அடியேனும் ஒருவன். அவர் உரைகளின் உறைவிடம். நகைச்சுவைச் சொல்லாடல்களில் நினைத்தவை முடிப்பவர். தமிழ் அவரிடம் அடைக்கலமாகியிருந்தது. கலை என்று அவர் அழைத்தபோதெல்லாம் அன்பில் நனைந்திருக்கிறேன். நெஞ்சில் நிறைந்தவர். வேறென்ன சொல்வேன்.</p> <p style="text-align: right;">மருத்துவர் இரா. கலைக்கோவன்</p>
3	<p>பணிவன்பான வணக்கம் ஐயா. மெய்வருத்தம் பாரார் பசினோக்கார் கண்துஞ்சார் எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் - செவ்வி அருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார் கருமமே கண்ணாயி னார் இப்பாடலில் "மெய்வருத்தம்" என்பதற்கு "மெய்யான வருத்தம்" என்றொரு பொருளும் பொருந்தும் என்பது உங்களின் செயற்பாட்டைக்கொண்டு உணர்கிறேன் ஐயா. இப்பாடலில் "மெய்வருத்தம்" என்பதற்கு "மெய்யான வருத்தம்" என்றொரு பொருளும் பொருந்தும் என்பது உங்களின் செயற்பாட்டைக்கொண்டு உணர்கிறேன் ஐயா.</p> <p style="text-align: right;">அகரமுதலி கார்த்திகேயன்</p>
4	<p>அவ்வையை இழப்பினும் அவர்தம் நினைவுகளை இழக்காது நெஞ்சம்</p> <p style="text-align: right;">ஏர்வாடி இராதாகிருஷ்ணன்</p>
5	<p>ஒற்றியில் ஐயாவை அழைத்து வந்து பெற்ற தமிழ்ச் சுவை அனுபவம் சுற்றிவந்து வருத்துகிறது! கற்றவர் அவரிடம் பெற்றவை கணக்கற்றவை!</p> <p style="text-align: right;">ம.கி. இரமணன்</p>
6	<p>தமிழறிஞர் .அவ்வையின் பன்முக படங்கள் மிகச்சிறப்பு.</p> <p style="text-align: right;">மறை தாயுமானவன்</p>
7	<p>Irvu vanakkam, my sincere condolences and will remember my last visit to his house . Aum Namah Shivaya.</p> <p style="text-align: right;">டேனியல் முனிய பிள்ளை - ரீ யூனியன்</p>
8	<p>அண்ணாரது ஆன்மா இறைவனின் திருவடியில் இளைப்பாற பிரார்த்திக்கிறோம்...</p> <p style="text-align: right;">ஒப்பிலா பள்ளி சீதா</p>